



# แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔)

---

สำนักปลัด งานนโยบายและแผน  
องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

โทร. ๐ - ๗๓๓๓-๓๔๘-๒ โทรสาร. ๐ - ๗๓๓๓-๓๔๘-๒

## คำนำ

ความสำคัญของแผนพัฒนาสามปีนำไปสู่การจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการปรับเปลี่ยน แก้ไขให้สอดคล้องกับสภาวการณ์การเปลี่ยนแปลงของประเทศและของโลก รวมถึงความสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ THAILAN ๔.๐ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๕๒/๑ วรรคท้ายกำหนดว่า เมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาจังหวัดแล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและการดำเนินกิจกรรมของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งปวงที่กระทำในพื้นที่จังหวัดต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคท้าย กำหนดไว้ว่า เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศใช้แล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของอปท.และการดำเนินกิจการของจังหวัดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว ก็ได้กำหนดไว้ในประเด็นดังกล่าวแล้ว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นแนวทางใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด โดยยกเลิกแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนา ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) ให้แล้วเสร็จในเดือนตุลาคม ของทุกปี

การวางแผนเป็นกระบวนการอันสำคัญยิ่งในการบริหารองค์กรและการพัฒนาท้องถิ่น เพราะแผนเป็นสิ่งบ่งชี้ให้เห็นถึงเป้าหมายและวิธีดำเนินการเพื่อให้เกิดผลความสำเร็จในเป้าหมายนั้น ๆ แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งได้กำหนดกรอบ แนวทางและทิศทางเพื่อนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน นโยบายรัฐบาล และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้จัดทำขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ พิจารณาถึงสภาพปัญหาความจำเป็นเร่งด่วนของปัญหาที่เกิดขึ้น ความต้องการของประชาชนเป็นสำคัญ โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นเป็นหลัก อันจะนำไปสู่การปฏิบัติหลังจากผ่านการนำเสนอโครงการ ได้รับความเห็นชอบ และอนุมัติโครงการตามขั้นตอน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดีจากความร่วมมือของคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ประชาคมท้องถิ่น ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านไปจนถึงระดับตำบลได้เป็นอย่างดี องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ จึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผน  
คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ



สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
บทที่ ๑ บทนำ	๑ - ๕
ลักษณะของแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี	
วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี	
ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี	
ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี	
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ	
๑. ด้านกายภาพ	๗ - ๘
๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ	
๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ	
๑.๔ ลักษณะของดิน	
๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ	
๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้	
๒. ด้านการเมือง	๘ - ๙
๒.๑ เขตการปกครอง	
๒.๒ การเลือกตั้ง	
๓. ประชากร	๙ - ๑๒
๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร	
๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร	
๔. สภาพทางสังคม	๑๒ - ๑๔
๔.๑ การศึกษา	
๔.๒ สาธารณสุข	
๔.๓ อาชญากรรม	
๔.๔ ยาเสพติด	
๔.๕ การสังคมเคราะห์	
๕. ระบบบริการ	๑๔ - ๑๗
๕.๑ การคมนาคมขนส่ง	
๕.๒ การไฟฟ้า	
๕.๓ การประปา	
๕.๔ โทรศัพท์	
๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์	

<b>๖. ระบบเศรษฐกิจ</b>	๑๗ - ๑๙
๖.๑ การเกษตร	
๖.๒ การประมง	
๖.๔ การบริการ	
๖.๕ การท่องเที่ยว	
๖.๖ อุตสาหกรรม	
๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ	
๖.๘ แรงงาน	
<b>๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรแหล่งน้ำ)</b>	๒๐ - ๔๒
๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน	
๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร	
๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร	
๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)	
<b>๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม</b>	๔๒ -๔๔
๘.๑ การนับถือศาสนา	
๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี	
๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาท้องถิ่น	
๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	
<b>๙. ทรัพยากรธรรมชาติ</b>	๔๔
๙.๑ น้ำ	
๙.๒ ป่าไม้	
๙.๓ ภูเขา	
<b>๑๐. อื่น ๆ สรุปผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตตำบล</b>	๔๔
<b>ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)</b>	
<b>๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ     ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)</b>	๔๕ - ๕๓
๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ	
๑.๒ การประเมินการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	
<b>๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐</b>	๕๓ - ๕๔
๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ	
๒.๒ ผลกระทบ	
<b>๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐</b>	๕๔ - ๖๐

ส่วนที่ ๓	ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๑ - ๘๔
	๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
	๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	
	๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	
	๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	
	๑.๔ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา	
	๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๘๔ - ๙๒
	๒.๑ วิสัยทัศน์	
	๒.๒ ยุทธศาสตร์	
	๒.๓ เป้าประสงค์	
	๒.๔ ตัวชี้วัด	
	๒.๕ ค่าเป้าหมาย	
	๒.๖ กลยุทธ์ศาสตร์	
	๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	
	๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	
	๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๙๒ - ๑๐๖
	๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
	๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	
	๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (โครงสร้างเชื่อมโยง)	
	๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์	
	๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์	
ส่วนที่ ๔	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ	
	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๑๐๘
	๒. บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๗)	๑๐๙ - ๑๑๔
	๓. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (แบบ ผ.๐๑ )	๑๑๕ - ๑๕๓
	๔. รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๒)	๑๕๔ - ๑๖๑
	๕. รายละเอียดโครงการพัฒนาสำหรับประสานแผน (แบบ ผ.๐๓)	๑๖๒
	๖. รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ ผ.๐๖)	๑๖๓
	๗. บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ.๐๘)	๑๖๔ - ๑๗๑

**บทที่ ๕** การติดตามและประเมินผล

๑๗๒ - ๑๘๐

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต
  - ๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต
  - ๔.๒ ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา



## บทนำ

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้มีองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนรายได้ของท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้น การดำเนินการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกๆ ด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน การวางแผนในการดำเนินการบริหารจึงเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้การบริหารเป็นรูปแบบและมีทิศทาง การกำหนดแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีที่สมดุลและมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาได้ตรงจุด อันเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม และบรรลุตามความมุ่งหมาย ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี หมายถึง “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึง วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี ของจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และแผนชุมชน” เป็นแผนระยะยาวเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ได้กำหนดห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ ดังนั้น การกำหนดห้วงระยะเวลาแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีจึงขึ้นอยู่กับแนวคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า

ดังนั้น การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี จึงมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นแนวทางการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุ และแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้ ต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น ปัญหา ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งล้วนเป็นสภาพการณ์ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาอันจะนำไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

### ๑.๑ ลักษณะของแผนแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี

แผนแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ THAILAN ๔.๐ แผนพัฒนาภาคระดับชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน นโยบายรัฐบาล และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี มีความสำคัญต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากแผนแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี เป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกระบวนการและกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุ และแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

### ๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี

๑. เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ
๒. เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีทิศทางที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน นโยบายรัฐบาล และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น
๓. เพื่อเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาไว้ล่วงหน้าในการที่จะดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการต่างๆ
๔. เพื่อให้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง
๕. เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนา ๔ ปี
๖. เพื่อให้มีการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
๗. เพื่อนำแผนพัฒนา ๔ ปี เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามแผนที่ต้องการในการพัฒนาท้องถิ่น

### ๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๑๗ (๑) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำแผนแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี ดังนี้

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้าน/แผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี



๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์ เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้คณะกรรมการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี ให้กับผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อขอความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีต่อไป

ในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

#### **ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี**

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙ กำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีไว้ ได้กำหนดหัวขั้วระยะเวลาของแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ( พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถพิจารณาว่าจะทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตน ตามแนวคิดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าในอนาคตข้างหน้า ตามแนวทางหนังสือสั่งการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ยาวนานเพียงใด ประกอบกับข้อมูล ปัญหาที่ต้องการการแก้ไข และอาจกำหนดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของการพัฒนาท้องถิ่น

#### **ขั้นตอนที่ ๒ การรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญ**

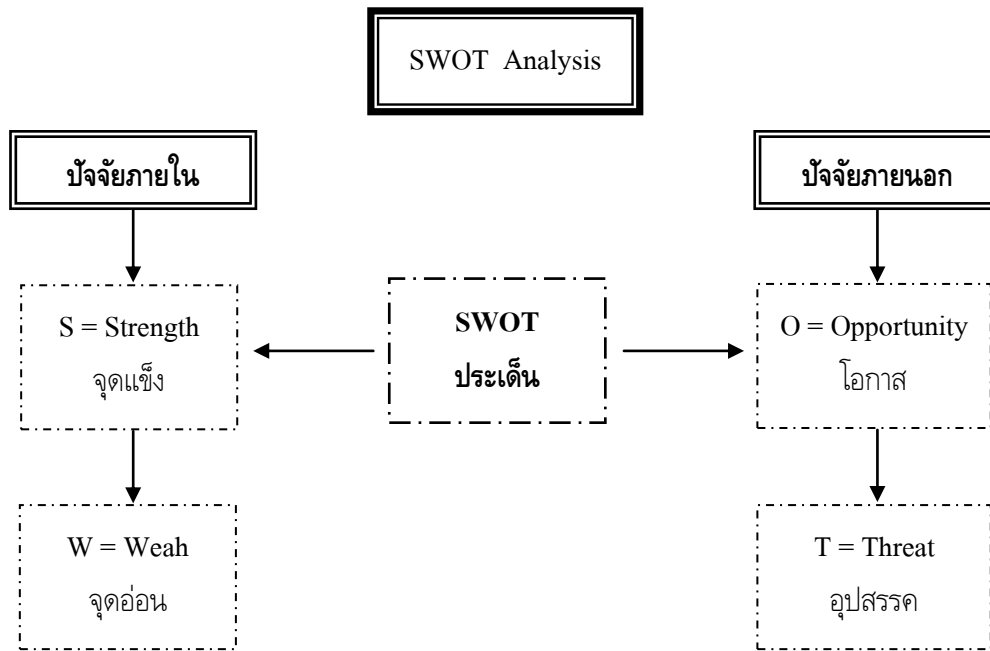
เก็บรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่น โดยให้นำแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของปัญหารวม ๕ เกณฑ์ ประกอบด้วย

๑. ขนาดของกลุ่มคนที่ได้ประโยชน์
๒. ความร้ายแรงและเร่งด่วนของปัญหา
๓. ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
๔. การยอมรับร่วมกันของชุมชน
๕. ความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา/การดำเนินการ



**ขั้นตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน**

การประเมินสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบัน ต้องวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคาม หรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis



การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength = S) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในของหน่วยงานในส่วนที่ดี ความเข้มแข็ง ความสามารถ ศักยภาพ ส่วนที่ส่งเสริมความสำเร็จซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆ

การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness = W) เป็นการพิจารณาปัจจัยภายในหน่วยงานว่ามีส่วนเสีย ความอ่อนแอ ข้อจำกัด ความไม่พร้อม ซึ่งจะพิจารณาในด้านต่างๆ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์จุดแข็ง

การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity = O) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกว่ามีสภาพเป็นอย่างไร โดยพิจารณา ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและเทคโนโลยี

การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat = T) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมนอกที่เป็นอุปสรรคหรือ ภาวะคุกคาม ก่อให้เกิดผลเสีย โดยพิจารณาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และเทคโนโลยี

**ขั้นตอนที่ ๔ การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น**

นำขั้นตอนที่ ๒ และขั้นตอนที่ ๓ มากำหนดวิสัยทัศน์ และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่น วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง ถ้อยแถลงที่ระบุถึงสภาพการณ์ในอนาคตดี ซึ่งเป็น “จุดเหมาะ” ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า

**ภารกิจ (Mission)** หมายถึง ข้อความหรือถ้อยแถลงที่แสดงถึงลักษณะหรือขอบข่ายในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับลักษณะการบริหารและการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับองค์กรหรือภาพลักษณ์ที่ต้องการนำเสนอและปณิธาน หรือปรัชญาในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นขอบเขตของบทบาทหน้าที่หลัก หรือขอบเขตของกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

#### **ขั้นตอนที่ ๕ การกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน**

การนำเอาวิสัยทัศน์และภารกิจหลักมาพิจารณา กำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นการกำหนดขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่ควรดำเนินการ เพื่อสนับสนุนหรือนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์และภารกิจหลักที่กำหนดไว้

#### **ขั้นตอนที่ ๖ การกำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนาท้องถิ่น**

เป็นการกำหนดผลสำเร็จที่ต้องการ โดยดำเนินการหลังจากที่ทราบภารกิจหลักที่ท้องถิ่นจะต้องทำแล้ว เพื่อนำท้องถิ่นไปให้บรรลุความต้องการที่จะเป็นในอนาคต

#### **ขั้นตอนที่ ๗ การกำหนดและการบูรณาการแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น**

เมื่อได้กำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจหลัก วัตถุประสงค์และแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีโดยอาศัยพื้นฐานการวิเคราะห์ SWOT แล้ว ขั้นตอนต่อไป คือ กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แนวคิดหรือ วิธีที่แยกคายอันบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนไหวขององค์กรว่าจะก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคตได้อย่างไร

#### **ขั้นตอนที่ ๗ การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น**

เป็นการกำหนดปริมาณ หรือจำนวนสิ่งที่ต้องการให้บรรลุในแต่ละแนวทางการพัฒนา ภายในเวลาที่กำหนด

#### **ขั้นตอนที่ ๘ การอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี**

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๑๗ (๔) คณะกรรมการสนับสนุนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น นำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ ๑ - ๘ มาจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อพิจารณาและปรับปรุงก่อนนำเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่นให้สภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความเห็นชอบและผู้บริหารท้องถิ่นอนุมัติประกาศใช้ต่อไป

#### **๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี**

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) เป็นเครื่องมือที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และรอบคอบซึ่งจะให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่น ดังนี้



- 
๑. สามารถใช้เป็นกรอบทิศทางในการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน เหมาะสม ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อนและการสิ้นเปลืองทรัพยากรในการบริหาร
  ๒. เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี งบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนการดำเนินงานประจำปีได้
  ๓. เป็นแนวทางให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/หมู่บ้าน
  ๔. สามารถกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาได้



## ส่วนที่ ๑

### สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ

#### ๑. ด้านกายภาพ

##### ๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน ๑๐ ตำบล ของอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ที่ทำการตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองไปทางทิศตะวันตกของอำเภอเมือง ประมาณ ๒.๕ กิโลเมตร การเดินทางเข้าสู่พื้นที่โดยทางรถยนต์ ใช้เส้นทางสายเมืองปัตตานี - ยะลา โดยมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	จดตำบลบานา	อำเภอเมือง	จังหวัดปัตตานี
ทิศใต้	จดตำบลบาราเฮาะ	อำเภอเมือง	จังหวัดปัตตานี
ทิศตะวันออก	จดตำบลคลองมานิง	อำเภอเมือง	จังหวัดปัตตานี
ทิศตะวันตก	จดตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลเมือง		อำเภอเมืองปัตตานี

##### ๑.๑.๒ เนื้อที่

พื้นที่ตำบลตะลุโบะ มีเขตพื้นที่ปริมาณทั้งหมด ๑๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖,๗๑๕ ไร่ โดยแบ่งเป็นเขตการปกครองแบ่งเขตหมู่บ้าน ๙ หมู่บ้าน

หมู่ที่ ๑	บ้านตะลุโบะ	ผู้ใหญ่บ้าน	นายอัศรอปา	อีซอ
หมู่ที่ ๒	บ้านแบรอจะรัง	ผู้ใหญ่บ้าน	นายดาโอะ	สาและ
หมู่ที่ ๓	บ้านแบรอแวง	ผู้ใหญ่บ้าน	นายฮารน	ดอเลาะ
หมู่ที่ ๔	บ้านแบรอบูแยสะมีแล	ผู้ใหญ่บ้าน	นายอิสมาน	แวมามะ
หมู่ที่ ๕	บ้านปากา	ผู้ใหญ่บ้าน	นายมะรอนิง	สามะ
หมู่ที่ ๖	บ้านจือรังบองอ	รักษาการกำนัน	นางรุสนี	สามะ
หมู่ที่ ๗	บ้านตะลุโบะ	ผู้ใหญ่บ้าน	นายมุฮัมมัด	กาเดร์
หมู่ที่ ๘	บ้านตือราแฮ	ผู้ใหญ่บ้าน	นายสะมาแอ	สแม
หมู่ที่ ๙	บ้านบูโปะ	รักษาการผู้ใหญ่บ้าน	นายเสรีอาแว	

##### ๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม โดยสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินใช้ประกอบอาชีพการเกษตรมีเนื้อที่ทั้งหมดโดยประมาณ ๒,๗๗๐ ไร่ อยู่ทางทิศเหนือของทะเลอ่าวไทย มีความชื้นเหมาะสมสำหรับการเกษตรและเป็นแหล่งต้นน้ำหรือไหลผ่านของแม่น้ำปัตตานี

##### ๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศมีลักษณะอบอุ่นชื้นตลอดปี มี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อน ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ - สิงหาคม และฤดูฝน จะมีฝนตกชุกในช่วงเดือน กันยายน - ธันวาคม ของทุกปี



#### ๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะที่ดินของพื้นที่ตำบลตะลุโบะ เป็นที่ดินส่วนใหญ่ เป็นดินร่วนและดินเหนียว ซึ่งเหมาะแก่การเกษตรกรรม การทำนา ทำสวน มะพร้าว มะนาว ยางพารา และพืชผลไม้อื่น ๆ เป็นรายได้ส่วนหนึ่งของครัวเรือนพื้นที่เกษตรกรรม เป็นที่ดินร่วนปนทราย

#### ๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค จำนวน ๑๐ แห่ง แหล่งน้ำทั้ง ๘ แห่งเคยเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและเกิดจากประชาชนขุดลอกหน้าดิน องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่เพื่อเพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย	-	แห่ง	สระน้ำ	๑	แห่ง
หนองน้ำ	๒	แห่ง	บ่อน้ำตื้น	-	แห่ง
ลำคลอง	๔	แห่ง	บ่อบาดาล	๑๐	แห่ง
บึง	-	แห่ง	อ่างเก็บน้ำ	-	แห่ง
แม่น้ำ	๑	แห่ง	ฝาย	-	แห่ง
อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง	เหมือง	-	แห่ง

#### ๑.๖ ลักษณะของของไม้และป่าไม้

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีป่าไม้ที่มีลักษณะเป็นป่าไม้พื้นบ้าน เป็นป่าดิบชื้น ส่วนใหญ่อยู่เขตที่ดินหรือสวนของประชาชน จะไม่มีพื้นที่เขตป่าไม้ของหน่วยงานราชการเนื่องจากเขตตำบลเป็นชุมชนชานเมือง มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๘๒๓ ไร่ โดยประชาชนทำการปลูกต้นไม้เศรษฐกิจและไม้ยืนต้น ผลัดใบทางการเกษตรและบางพื้นที่ขึ้นเองตามธรรมชาติแต่มีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกลักษณะของไม้เป็นไม้ยืนต้น ไม้ผลัดใบ เป็นต้น

### ๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

#### ๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้จัดตั้งชุมชน หมู่บ้านในเขตตำบล มีทั้งหมด ๘ ชุมชน/หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีตัวแทนของหมู่บ้านๆ ละ ๒ คน ตามกฎหมาย พรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประชาชนทั่วไปให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี โดยในพื้นที่ประชาชนค่อนข้างให้ความสำคัญและสนใจทางการเมืองสูง จากการได้สังเกตเป็นที่น่าสนใจ คือ ประชาชนมีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกอบต. โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาของอบต. ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของอบต.

จากผลการประชุมทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา



ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล อาสาสมัคร (อสม) โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

### ๒.๑ เขตการปกครอง

เขตการปกครองในเขตพื้นที่ตำบลตะลุโบะ แบ่งเป็นส่วนการปกครองท้องที่ และการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ตามหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยมีอาณาเขตการปกครองปริมาณเนื้อที่ทั้งหมด ๑๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖,๗๑๕ ไร่ โดยแบ่งเป็นเขตการปกครองหมู่บ้าน ๙ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑	บ้านตะลุโบะ	ผู้ใหญ่บ้าน นายอัครอุป	อิชอ
หมู่ที่ ๒	บ้านแบริจระรัง	ผู้ใหญ่บ้าน นายดาโอะ	สาและ
หมู่ที่ ๓	บ้านแบริจระ	ผู้ใหญ่บ้าน นายฮารน	ดอเลาะ
หมู่ที่ ๔	บ้านแบริจระสะมีแล	ผู้ใหญ่บ้าน นายอิสมาน	แวมามะ
หมู่ที่ ๕	บ้านปากา	รักษาการกำนัน นายดีอราแม	สามะ
หมู่ที่ ๖	บ้านจือรังบองอ	ผู้ใหญ่บ้าน นางรุสนี	สามะ
หมู่ที่ ๗	บ้านตะลุโบะ	ผู้ใหญ่บ้าน นายมุฮัมมัด	กาเดร์
หมู่ที่ ๘	บ้านดีอราแฮ	ผู้ใหญ่บ้าน นายสะมาแอ	สแม
หมู่ที่ ๙	บ้านปูโปะ	ผู้ใหญ่บ้าน นายเสรี	อาแว

### ๒.๒ การเลือกตั้ง

เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตำบลตะลุโบะยกฐานะจากสภาตำบลตะลุโบะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ตามกระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๔ จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และมีผลบังคับใช้ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๔ ประกอบตั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ รวมทั้งเขตการเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาแบ่งออกเป็น ๙ เขต ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑	หมู่ที่ ๑	บ้านแบริจ
เขตเลือกตั้งที่ ๒	หมู่ที่ ๒	บ้านแบริจระรัง
เขตเลือกตั้งที่ ๓	หมู่ที่ ๓	บ้านแบริจระ
เขตเลือกตั้งที่ ๔	หมู่ที่ ๔	บ้านแบริจระสะมีแล และ
เขตเลือกตั้งที่ ๕	หมู่ที่ ๕	บ้านปากาเป็นหนึ่งหน่วยเขตเลือกตั้งรวม
เขตเลือกตั้งที่ ๖	หมู่ที่ ๖	บ้านจือรังบองอ
เขตเลือกตั้งที่ ๗	หมู่ที่ ๗	บ้านตะลุโบะ
เขตเลือกตั้งที่ ๘	หมู่ที่ ๘	บ้านดีอราแฮ
เขตเลือกตั้งที่ ๙	หมู่ที่ ๙	บ้านปูโปะ



๓.ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ตาราง

แสดงจำนวนประชากร/หลังคาเรือน/จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของตำบลตะลุโบะ  
ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนและบัตรอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี  
ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๕๙

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนผู้มี สิทธิเลือกตั้ง
๑	บ้านแบริอ	๔๒๔	๔๖๙	๘๙๓	๖๔๖	๔๖๙
๒	บ้านแบริอจะรัง	๕๔๕	๕๒๙	๑,๐๗๓	๒๘๔	๕๓๑
๓	บ้านแบริอแว	๓๙๘	๔๒๓	๘๒๑	๒๒๕	๔๔๐
๔	บ้านแบริอบูแยสะมีแล	๑๑๒	๑๓๒	๒๔๔	๕๓	๑๑๒
๕	บ้านปากา	๑๖๓	๑๗๓	๓๓๖	๗๙	๑๖๙
๖	บ้านจะรังบองอ	๓๕๗	๓๒๕	๖๘๒	๑๑๕	๓๔๕
๗	บ้านตะลุโบะ	๖๕๔	๖๔๗	๑,๓๐๑	๔๐๗	๗๕๑
๘	บ้านดีอราแฮ	๖๑๐	๖๐๕	๑,๒๑๕	๔๐๘	๕๙๓
๙	บ้านบูโปะ	๕๐๓	๕๓๔	๑,๐๓๗	๓๐๗	๔๑๑
รวม		๓,๗๖๕	๓,๘๓๗	๗,๖๐๒	๒,๕๒๓	๓,๘๒๑

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตาราง

แสดงจำนวนประชากรของตำบลตะลุโบะ โดยจำแนกตามช่วงอายุ  
ข้อมูลจากสำนักงานทะเบียนและบัตร อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ณ เดือน สิงหาคม ๒๕๕๙

หมู่	ชื่อหมู่บ้าน	ช่วงอายุปี													
		๐ - ๕ ปี		๖ - ๑๔ ปี		๑๕ - ๒๕ ปี		๒๖ - ๓๙ ปี		๔๐ - ๔๙ ปี		๕๐ - ๕๙ ปี		๖๐ ปีขึ้นไป	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑	บ้านแบริอ	๑๖	๑๒	๒๒	๒๓	๒๐	๑๔	๒๐	๒๒	๑๗	๑๔	๔๘	๓๑	๒๔	๑๘
๒	บ้านแบริอจะรัง	๑๓	๑๙	๒๓	๒๕	๓๑	๓๐	๓๖	๓๙	๒๔	๓๓	๖๗	๕๒	๓๑	๓๙
๓	บ้านแบริอแว	๑๔	๑๓	๑๓	๑๘	๑๓	๑๒	๓๔	๒๗	๒๓	๒๓	๕๓	๖๕	๒๒	๓๕
๔	บ้านแบริอบูแยสะมีแล	๑๐	๘	๑๕	๘	๒๔	๓๐	๓๐	๓๑	๑๘	๒๐	๓๔	๔๗	๗	๖
๕	บ้านปากา	๑๒	๑๑	๑๓	๑๐	๒๑	๒๐	๒๖	๒๙	๑๔	๑๒	๓๐	๒๒	๑๑	๑๒
๖	บ้านจือรังบองอ	๙	๑๐	๑๓	๒๔	๒๕	๑๑	๒๒	๑๓	๑๒	๑๑	๒๔	๓๖	๑๗	๒๑
๗	บ้านตะลุโบะ	๓๕	๒๓	๒๐	๒๒	๕๙	๕๕	๔๒	๕๔	๓๒	๓๒	๓๗	๔๙	๔๖	๕๐
๘	บ้านดีอราแฮ	๒๕	๒๓	๒๐	๓๒	๖๙	๖๕	๕๒	๖๔	๔๒	๔๒	๓๒	๓๖	๓๑	๕๕
๙	บ้านบูโปะ	๑๕	๑๔	๒๔	๒๖	๔๑	๓๘	๔๑	๔๓	๓๕	๓๖	๓๐	๒๘	๑๕	๒๒





โดยองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีส่วนองค์ประกอบแบ่งได้ ๒ ส่วน ตามกฎหมายการได้มาของสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นแบ่งอำนาจ หน้าที่ คือ

๒.๑.๑ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่นิติบัญญัติ และควบคุมฝ่ายบริหาร ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในหมู่บ้าน จำนวน ๑๘ คน (หมู่บ้านละ ๒ คน เป็นผู้แทนประชาชน) ดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี สภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีประธานสภา ๑ คน รองประธานสภา ๑ คน ซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมติของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

### บัญชีรายชื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ครบวาระ
๑	นายสมแอ ดอเฮง	ประธานสภาฯ	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๒	นายอัปดุลรอฮะ แวมามะ	รองประธานสภาฯ	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๓	นายมามะรอฮะดี เจมะมะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๔	นายรอเต็นอาฮาหมัด อาแวกะจิ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๕	นายนูรุดีน อาแว	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๒	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๖	นายตวนเตร ต่วนแดง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๒	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๗	นายอัปดุลนิเลาะ อัปดุลกาเดร์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๘	นายตุแวรูดตี กูมะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๙	นายอัปดุลรอเซะ จะปะเกีย	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๔	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๐	นายอัदनัน บากา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๕	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๑	นางกอฟเซาะ สอเฮาะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๕	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๒	นายอูมา บากา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๓	นายมะยี้กรี เต็ง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๔	นายอูเซ็ง เจ๊ะโส๊ะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๗	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๕	นายบีแดง มณีหิยา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๗	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๖	นายเจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะเต๊ะ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๘	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๗	นายสะอารี มะสะแม	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๘	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๑๘	นายมามะ หะยีสาละ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๙	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐



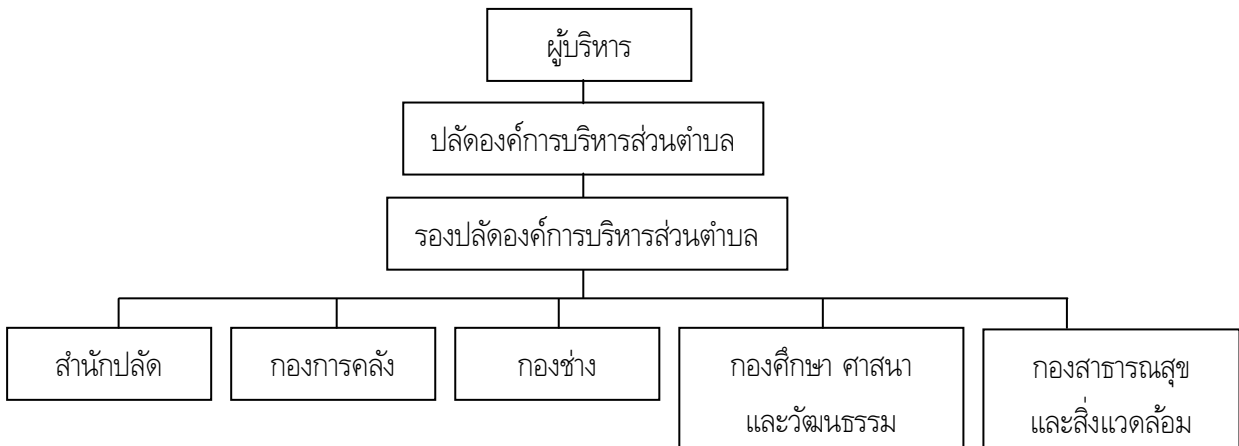
๒) คณะผู้บริหาร ทำหน้าที่บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายประกอบด้วย นายก องค์การบริหารส่วนตำบล ๑ คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ คน และเลขานุการนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบล จำนวน ๑ คน เป็นที่ปรึกษา ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้แต่งตั้ง

**บัญชีรายชื่อคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ**

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ครบวาระ
๑	นายอับดุลฮาติม อีซอ	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๒	นายรอยากี มะเต็ง	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๓	นายแหวตราแม อับดุลนิเลาะ	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐
๔	นางสาวเจ๊ะรอเมาะ เจ๊ะดีอราแม	เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานและเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานประจำทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งส่วนการบริหารงานออกเป็น ๕ ส่วน โดยมีหัวหน้าส่วนราชการ เรียกว่า ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วน เป็นผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการภายใน มีลักษณะโครงสร้างการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ดังนี้

**โครงสร้างการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ**



**อัตรากำลังของบุคลากร/เจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ**

สำนัก/ฝ่าย	พนักงานส่วนตำบล	พนักงานจ้าง	รวม
สำนักปลัด	๕	๔	๙
กองคลัง	๓	๔	๗
กองช่าง	๑	๒	๓
กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๓	๕	๗
กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๑	๒	๓
<b>รวม</b>	<b>๑๓</b>	<b>๑๗</b>	<b>๒๙</b>

ขับเคลื่อนองค์กรตามนโยบายรัฐบาล มีข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น บรรจุและแต่งตั้งตามกรอบแผน อัตรากำลังของท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ราชการหลัก และมีพนักงานจ้าง พนักงานอื่น ๆ เป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานราชการกับ ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น

#### ๔. สภาพทางสังคม

##### ๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๐-๑๘ ปี คิดร้อยละ ๖๐ ยังไม่สามารถอ่านเขียนภาษาไทย อยู่ในเกณฑ์ต่ำเกิดจากปัญหาครอบครัว ขาดเสาหลักที่พึ่งของครอบครัว การแยกทางของพ่อแม่ และการไม่มีรายได้ที่ เพียงพอสำหรับบุตรหลานได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือ เทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อไม่มีงานทำ ร้อยละ ๔๐ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในกับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับ ทางโรงเรียน

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีเขตบริการทางการศึกษา โรงเรียนในพื้นที่ตำบล จำนวน ๕ โรงเรียน ได้แก่

สังกัดหน่วยงาน (สปฐ) สำนักเขตการศึกษาอำเภอเมือง จำนวน ๒ โรงเรียน

- โรงเรียนชุมชนบ้านตะลุโบะ สอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑- ๖
- โรงเรียนบ้านจือรังบองอ สอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๑- ๖
- โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา (สถาบันปอเนาะ) ๓
- โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา (สถาบันปอเนาะ)
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนของเอกชน
- สังกัดชมรมจริยธรรมตาดีกาจังหวัดปัตตานี (ปูสตากอ) จำนวน ๑๐ แห่ง
- ศูนย์อบรมคุณธรรมจริยธรรมประจำหมู่บ้าน

สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.ตะลุโบะ) จำนวน ๑ แห่ง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนประจำองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนของเอกชน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕

##### ๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับ ประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรค ไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ อบต.และหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัด กิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตาม เกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ



การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้ อบต.พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลสาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

(๑) หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลศูนย์ส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล / ศูนย์อนามัยประจำตำบล ในเขตพื้นที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง  
เตียงคนไข้ จำนวน ๒ เตียง
- คลินิกเอกชน จำนวน ๒ แห่ง

(๒) สถานการณ์/ปัญหาสุขภาพ (อำเภอบ้านเหลื่อม)

ลำดับที่	โรคที่ต้องเฝ้าระวังทางด้านระบาดวิทยา	ผู้ป่วย (ราย)	ผู้เสียชีวิต (ราย)
๑	โรคอุจจาระร่วง	๑๔	-
๒	โรคระบบทางเดินอาหาร อาหารเป็นพิษ	๓	-
๓	โรคไข้เลือดออก	๑	-
๔	โรคปอดบวม	๑	-
๕	โรคตาแดง	๑	-
๖	โรคคางทูม	-	-
๗	โรคสงสัยหูดับ	-	-
๘	โรคหนองใน	-	-
๙	โรคไข้ไม่ทราบสาเหตุ	-	-
๑๐	โรคมือเท้าปาก	-	-
๑๑	โรคอีสุกอีใส	-	-

#### ๔.๓ อาชญากรรม

ปัญหาความไม่ปลอดภัย เหตุการณ์ความไม่สงบ องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะได้ดำเนินมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อเหตุความไม่สงบในพื้นที่รวมทั้งเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ให้ความสำคัญอยู่ที่ดี มีอาชีพที่ดี มีรายได้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เกิดความเป็นธรรมในสังคม โดยได้ส่งเสริมชาวบ้าน ได้ศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามหลักศาสนาและอื่น ๆ การป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของอบต.ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก ก่อสร้างลูกศรบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ การเขม่นกัน เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังใจ ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางอบต.จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

#### ๔.๓.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- มีชุดรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน โดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้นำหน่วย
- มีชุดอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประจำตำบลตะลุโบะ (อปพร.) โดยนายกองค้การส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ อปพร.
- มีหน่วยกู้ชีพ กู้ภัยตำบลตะลุโบะ โดยนายกองค้การส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ
- มีหน่วยกำลังทหาร(หน่วยเฉพาะกิจ) จำนวน ๒ หน่วย ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒

#### ๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาทางด้านสังคม ฯลฯ มากยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าหากไม่สามารถบูรณาการการแก้ไขปัญหาระหว่างงานยาเสพติดกับการแก้ไข ปัญหาพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็จะเป็นการยากที่จะแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของปัญหา ยาเสพติด มีส่วนโดยตรงที่จะทำให้การแพร่ระบาดในหมู่บ้าน/ชุมชนก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารจะทำให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรม หรือเป็นช่องทางติดต่อสื่อสาร ระหว่าง ผู้เสพ ผู้ค้ายาเสพติด และกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้มากขึ้น อันจะเป็นผลให้เกิดการขยายตัวของ ปัญหา ยาเสพติดอย่างลึบซ้บซ้อ้นมากกว่าปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด โดยจัดโครงการกีฬาต้านยาเสพติด กิจกรรมอบรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเยาวชนกลุ่มเสี่ยงยาเสพติด ร่วมกับหน่วยงานอื่น การส่งเสริมอาชีพให้กลุ่มเสี่ยง/ผู้ติดยาเสพติด

#### ๔.๕ การสังคมสังเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ดำเนินการด้านสวัสดิการและสังคมสังเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. ตั้งโครงการการจ้างนักเรียน/นักศึกษาทำงานช่วงปิดภาคเรียน
๕. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๖. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน
๗. จัดตั้งกองทุนส่งเสริมสวัสดิการชุมชนทุกหมู่บ้าน

### ๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะมีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

#### ๕.๒ การไฟฟ้า

ในเขตตำบลตะลุโบะมีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน และมีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน โดยมีสถานีจ่ายไฟฟ้าจำนวน ๒ หน่วยงาน ได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคปัตตานี (สาขาย่อย) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านแบร

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทาง หรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้า

ส่องสว่างยังไม่ทั่วถึง บางพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะเพื่อจะดำเนินการติดตั้งและขยายเขต ประกอบกับแหล่งงบประมาณรายได้ ไม่เพียงพอ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องให้บริการประชาชนด้านอื่นๆ อีกมาก ที่ต้องปฏิบัติในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาอีกทางก็คือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่ายหลายหน่วย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลในการช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชนต่อไป ปัจจุบันในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ๒,๕๒๓ ครัวเรือน

(๒) ไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน ๖๘ จุด ครอบคลุมถนนเกือบทุกสายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

### ๕.๓ การประปา

การประปา องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีกิจการประปาเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง ซึ่งจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของคณะกรรมการหมู่บ้านแต่หมู่บ้านโดยมีผู้ใหญ่บ้านเป็นประธานฯ ยังมีได้รับการถ่ายโอนประปาหมู่บ้านให้เข้าดำเนินการรับผิดชอบในส่วนนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจะเข้าไปสนับสนุนงบประมาณก่อสร้างขยายท่อ และปรับปรุงตามเหมาะสมในส่วนที่ทำได้ และมอบหมายหน้าที่ให้กับหมู่บ้านดูแลบริหารจัดการเอง การให้บริการประปาหมู่บ้านสามารถให้บริการค่อนข้างคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๘๘.๙๙ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่น น้ำแดง น้ำไหลช้า เป็นปัญหาเล็กๆ บ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ ปัญหาการเพิ่มของจำนวนผู้ใช้น้ำมากขึ้น การสนับสนุนงบประมาณก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านยังทั่วถึง ปัญหาสถานที่การดูแลรักษายังไม่ถูกเท่าที่ควร ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น เช่น โครงการก่อสร้างโรงสูบน้ำจ่ายสารเคมีและเก็บสารเคมีการประปา ฯลฯ อบต.ก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนาสามปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป ปัจจุบันประชาชนมีประปาใช้ ดังนี้

(๑) จำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๑,๐๗๕ หลังคาเรือน

(๒) หน่วยงานเจ้าของกิจการประปา ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ๑ แห่ง

(๓) ปริมาณการใช้น้ำประปาเฉลี่ย ๑๕๒ - ๒๓๖ ลบ.ม. ต่อวัน

(๔) แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาได้จาก

แม่น้ำปัตตานี ( / )

สระน้ำหนองใหญ่ ( - ) (แหล่งน้ำผิวดิน)

แหล่งน้ำใต้ดิน ( - )

### ๕.๔ โทรศัพท์

(๑) เดิมจำนวนโทรศัพท์สาธารณะในเขตพื้นที่มีจำนวน ๕ เครื่อง/หมายเลข แต่สืบเนื่องจากได้รับผลกระทบสถานการณ์ก่อเหตุการณ์ไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ การก่อเหตุลอบเผาตู้โทรศัพท์เป็นจำนวนหลายแห่งหลายพื้นที่จังหวัดทางองค์การโทรศัพท์ได้มีนโยบายยุบเลิกตู้โทรศัพท์สาธารณะประกอบกับวิวัฒนาการเทคโนโลยีก้าวไกล ยุคแห่งสารสนเทศที่ทันสมัย ประชาชนหันมาสนใจและเป็นที่ยอมรับใช้กันแพร่หลายในทุกคน ทุกครัวเรือน ทุกชุมชน ไปจนถึงระดับประเทศ

- (๒) จำนวนชุมสายโทรศัพท์จำนวน จำนวน ๑ ชุมสาย  
ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลตะลุโบะเป็นหน่วยงานของเอกชน
- (๔) ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข จำนวน - แห่ง
- (๕) หอกระจายข่าวในหมู่บ้านกระจายแต่หมู่บ้าน จำนวน ๙ หมู่บ้าน ที่ให้บริการด้านข้อมูลข่าวสารประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่ตำบล

### ๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- (๑) สถานีการไปรษณีย์ จำนวน - แห่ง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นรอยต่อติดกับแนวเขตอบต.เมืองปัตตานีและระยะทางตัวเมืองไม่ห่างไกลนัก ประมาณ ๑ กิโลเมตร
- (๒) มีท่ารถขนส่งจังหวัดปัตตานี จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ บ้านดีอราแะ เป็นความดูแลรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี ที่คอยให้บริการทุก ๆ ชั่วโมง และทุกวัน

### ๕.๖ เส้นทางคมนาคม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ตำบลที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมาย คือประชาชนยังมีปัญหา ความต้องการให้ได้แก้ปัญหาความไม่สะดวกการใช้สัญจรให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๙๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย แต่ด้วยปัญหาและอุปสรรค คือ องค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมและทั่วถึงทุกสายได้ เหตุด้วยข้อจำกัดของงบประมาณที่รัฐจัดสรร และรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำเนินการในภารกิจหน้าที่อื่นที่ใช้งบประมาณคอยขับเคลื่อนที่เพียงพอ และปัญหาพื้นที่บางส่วนยังไม่ได้เป็นพื้นที่สาธารณะที่ให้รัฐเข้าไปดำเนินการได้ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ ปัจจุบันอบต.มีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

#### ๕.๖.๑ การคมนาคม การจราจร

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีเส้นทางคมนาคมทางสายหลัก แยกเป็นทางหลวงแผ่นดินตัดผ่านพื้นที่ตำบลตะลุโบะ จำนวน ๒ สาย ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒ หรือถนนสายสีโรรส ระหว่างอำเภอเมืองปัตตานีถึงเขตอำเภอยะรังและจรดถึงเมืองยะลา

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๐ หรือถนนสายปัตตานี - นราธิวาส ระหว่างอำเภอเมืองปัตตานีถึงเขตอำเภอสายบุรีและจรดถึงเมืองนราธิวาส

#### ๕.๖.๒) สะพานหลัก จำนวน ๑ สะพาน ได้แก่

- สะพานข้ามแม่น้ำปัตตานี เชื่อมระหว่างเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปะกาสะรัง เป็นสะพานหลักกระหว่างการเดินทางจากปัตตานี (สายเพชรเกษม - หาดใหญ่และกรุงเทพฯ)

#### ๕.๖.๓) ถนน

ถนนในความดูแลรับผิดชอบของแขวงทาง กรมทางหลวง ชนิดแอสฟัลติกคอนกรีตเป็นถนนเชื่อมต่อสู่จังหวัดอื่น จำนวน ๒ สาย ระยะทางโดยรวมประมาณ ๔.๓๔ กม.

ถนนในความรับผิดชอบของทางหลวงท้องถิ่น จำนวน ๓ สาย ได้แก่

ชนิดถนนคอนกรีต จำนวน - สาย ระยะทาง - กิโลเมตร

ชนิดแอสฟัลติกคอนกรีต(ลาดยาง) จำนวน ๓ สาย

ระยะทางทุกสายโดยรวมประมาณ ๑.๒๗ กิโลเมตร



ถนนในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๓ สาย ได้แก่  
 ชนิดถนนหินคลุกลูกรัง จำนวน ๑ สาย  
 ระยะทาง ๗๒๑ กิโลเมตร  
 ชนิดแอสฟัลติกคอนกรีต(ราดยาง) จำนวน ๔ สาย  
 ระยะทางทุกสายโดยรวมประมาณ ๑.๑๔ กิโลเมตร

## ๖. สภาพทางเศรษฐกิจ

### ๖.๑ การเกษตร

สภาพพื้นที่ตำบลตะลุโบะ มีประชากรในตำบลตะลุโบะประกอบอาชีพหลากหลาย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงเป็ด, ห่าน แพะ, แกะ ไร่พื้นที่เมือง ด้านปศุสัตว์ ประมงปลาน้ำจืด การทำสวนผสมผสาน สวนยางพารา สวนผลไม้ และทำนา ไร่ เพื่อการบริโภคและจำหน่าย โดยมีพื้นที่ทางการเกษตรทั้งสิ้นประมาณ ๒,๗๗๐ ไร่ โดยประชากรในเขตอบต. ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ แยกเป็นดังนี้

- พื้นที่ปลูกยางพารา	เนื้อที่	๒๗๘	ไร่
- พื้นที่เกษตรทำนา	เนื้อที่	๕๙๗	ไร่
- พื้นที่ป่า	เนื้อที่	๘๒๓	ไร่
- พื้นที่หมู่บ้าน และสวนผสม	เนื้อที่	๔,๙๖๔	ไร่
- พื้นที่อื่น ๆ	เนื้อที่	๕๓	ไร่

ทั้งนี้ ประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพยังต้องพึ่งพาทรัพยากร แหล่งวัตถุดิบ จากธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากอาชีพโดยส่วนใหญ่ดังกล่าวของตำบลตะลุโบะ เป็นอาชีพที่ยึดเอาทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบที่สำคัญ

สำหรับอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม ได้แก่ การรับจ้างและการค้าขาย ซึ่งการรับจ้างเป็นการรับจ้างแรงงานภายในตำบลและตำบลใกล้เคียง สำหรับการค้าขายเป็นไปตามลักษณะการขายของเบ็ดเตล็ดภายในหมู่บ้าน หรือรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรภายในตำบลและตำบลใกล้เคียงมาจำหน่าย แยกออกมาดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑๓	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

### ๖.๒ การประมง

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีการเลี้ยงปลาในกระชังที่มีความสำคัญและความต้องการทางเศรษฐกิจของตลาดทั่วไป โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่เขตกับแม่น้ำปัตตานี ในพื้นที่หมู่ที่ ๗ ได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติทางแหล่งน้ำที่มีอยู่ใกล้ชุมชน คริวเรือนของตนเองให้เกิดประโยชน์สร้างรายได้และสามารถประกอบอาชีพหลักเลี้ยงครอบครัว





### ๖.๓ การปลูกสัตว์

พื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นการประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์ในลักษณะเลี้ยงเพื่อใช้การบริโภคภายในครัวเรือนเป็นหลักและจำหน่ายในท้องตลาดท้องถิ่น เป็นอาชีพเสริมรายได้นอกเหนือภารกิจงานประจำ เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

การเลี้ยงโค	๓๔	ตัว
กระบือ	-	ตัว
เป็ด	๕๒๑	ตัว
ไก่	๓๑๕	ตัว
อื่นๆ	๘๑๕	ตัว

### ๖.๔ การบริการ

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตพื้นที่ เป็นพื้นที่ประชาชนส่วนใหญ่ หรือนายทุนมีความต้องการที่จะกำลักรองรับการขยายความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจออกนอกเขตเมืองที่มีความแออัด หนาแน่นของการขนส่ง ที่อยู่อาศัยของประชาชน เนื่องพื้นที่ตำบลมีความสะดวก รวดเร็วและคล่องตัว การให้บริการในเขตตำบลกระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน ได้แก่

โรงแรม/บ้านเช่า	๘๖	แห่ง
ร้านอาหาร	๘	แห่ง
โรงภาพยนตร์	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	๑	แห่ง (ท่ารถ ๑ แห่ง)
ร้านเกมส์	๓	แห่ง
ร้านค้าทั่วไป	๒๗	แห่ง
ปั้มน้ำมันเชื้อเพลิง	๒	แห่ง
ปั้มน้ำ	๑	แห่ง
ศูนย์บริการซ่อมจำหน่ายรถ	๓	แห่ง
และอื่น ๆ		

### ๖.๕ การท่องเที่ยว

ในองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นลักษณะท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตของประชาชนที่เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นตนเอง อัตลักษณ์และอารยธรรม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น กิจกรรมเมาลิด อาซูรอ การเกิด การเข้าสู่นัด การละเล่น ลิเกฮูลู/บารัต ศิลปะป้องกันตัว(ซีละ)และอื่น ๆ ปฏิบัติที่โดดเด่นสวยงาม และมีในเชิงทางประวัติศาสตร์ของศาสนาที่เป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ที่ศรัทธาของศาสนาอิสลาม ได้แก่ กุโบร์โต๊ะปาไซร์ ซึ่งเป็นที่ฝังศพของผู้นำทางจิตวิญญาณ ผู้นำทางและเผยแพร่ศาสนาอิสลาม ประดิษฐานศพในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๖ บ้านจะรังบองอ ตำบลตะลุโบะ โดยมีท่องเที่ยวจากแหล่งภูมิภาคต่าง ๆ ได้มาเยี่ยมชมบรรพบุรุษ



### ๖.๖ อุตสาหกรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีจำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ได้แก่

- โรงสีข้าวขนาดเล็ก	จำนวน	๒	แห่ง
- โรงงานยานยนต์	จำนวน	๓	แห่ง
- โรงงานเครื่องจักรกลขนาดเล็ก	จำนวน	๒	แห่ง

### ๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

#### การพาณิชย์

ธนาคาร/สหกรณ์ออมทรัพย์	๑	แห่ง
สถานีบริการน้ำมันขนาดกลาง	๓	แห่ง
บริษัท/ห้างร้าน/หุ้นส่วน	๒	แห่ง
ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	แห่ง
ตลาดสด/ตลาดนัดท้องถิ่น	๒	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๓๒	แห่ง
โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
ซูเปอร์มาร์เก็ต	๑	แห่ง

#### กลุ่มอาชีพ

ในตำบลตะลุโบะมีกลุ่มอาชีพและกลุ่มเกษตรกร ได้แก่

๑. กลุ่มผ้าบาติก	จำนวน	๑	กลุ่ม
๒. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	จำนวน	๒	แห่ง
๓. กลุ่มทำขนม	จำนวน	๑	กลุ่ม
๔. กลุ่มเกษตรกรทำนา	จำนวน	๑	กลุ่ม
๕. กลุ่มเกษตรกรทำประมง	จำนวน	๑	กลุ่ม

### ๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรโดยส่วนใหญ่ ที่มีอายุ ๑๕ - ๓๕ ปี อยู่ในกำลังต่อ  
 กงการของตลาดแรงงาน ร้อยละ ๘๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงใน  
 พื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร/ด้านทั่วไป ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๔๕ ปี บางส่วน  
 ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ใน  
 เมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ความต้องการ  
 ของตลาดในพื้นที่มีจำนวนน้อย การจ้างแรงงานในอัตราขั้นต่ำและค่อนข้างถูก การเจริญเติบโตของโรงงานมีไม่มากนัก  
 ด้วยเหตุการณ์หรือสถานการณ์ไม่สงบในพื้นที่ได้ส่งผลกระทบต่อเป็นอย่างมาก



๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

(๑) ชุมชน/หมู่บ้าน แบริอ หมู่ที่ ๑

มีพื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓๒๒ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๖๔๖ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	๑๖๒ ครัวเรือน ..... ไร่	๘๐๐ กก./ ไร่	๒,๓๕๐ บาท/ไร่	๗,๐๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน มะพร้าว	๒๕ ครัวเรือน ๒๑ ไร่	..... กก./ ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input checked="" type="checkbox"/> ไร่อ้อย	๒ ครัวเรือน ๒๓ ไร่	๒๑ กก./ไร่	๖๒๐ บาท/ไร่	๔,๕๓๐ บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	๒ ครัวเรือน ๓.๕ ไร่	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๖,๐๐๐ บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่



(๒) ชุมชน/หมู่บ้าน แร่จะรัง หมู่ที่ ๒

มีประชากร ๑,๐๗๓ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๒๘๔ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๒๘๔ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	...๑๓... ครัวเรือน ...๒๔๒... ไร่	...๗๘๒... กก./ไร่	...๒,๓๑๐... บาท/ไร่	...๖,๙๘๐... บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน มะพร้าว.....	...๓๐... ครัวเรือน ...๒๕... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน ผักสวนครัว/สมุนไพร	...๑๐... ครัวเรือน ...๘... ไร่	...๑๔๕... กก./ไร่	...๔๗๓... บาท/ไร่	...๓,๗๗๖... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input checked="" type="checkbox"/> ไร่อ้อย	...๑... ครัวเรือน ...๑๑... ไร่	...๑,๑๐๐... กก./ไร่	...๕,๐๐๐... บาท/ไร่	...๘,๐๐๐... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่



(๓) ชุมชน/หมู่บ้าน แบริอแว หมู่ที่ ๓

มีประชากร ๘๒๓ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓๒๐ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๔๒๕ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	...๗๑ ครัวเรือน ...๖๓..... ไร่	...๘๒๕..... กก./ไร่	...๒,๒๕๗..... บาท/ไร่	...๗,๓๕๑..... บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน มะพร้าว.....	...๓๘..... ครัวเรือน ..... ๗๔..... ไร่	...๒,๘๖๕..... กก./ไร่	...๑,๐๒๐..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน ผักสวนครัว	...๒๔..... ครัวเรือน ..... ๖..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input type="checkbox"/> ไร่อ้อย	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input checked="" type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	...๒๐๐..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่



(๔) ชุมชน/หมู่บ้าน แรอบูแยสะมิแล หมู่ที่ ๔

มีประชากร ๒๔๗ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓๔๘ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๕๗ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	...๒๓ ครัวเรือน ...๗.....ไร่	...๘๒๔ กก./ไร่	...๒๗๕๔ บาท/ไร่	...๗,๒๖๑ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน มะพร้าว.....	...๓๘ ครัวเรือน ...๒๑๑.....ไร่	.....กก./ไร่	...๒,๑๖๗.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input type="checkbox"/> ไร่อ้อย	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่



(๕) ชุมชน/หมู่บ้าน บ้านปากา หมู่ที่ ๕

มีประชากร ๓๓๖ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓๑๖ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๘๕ หลังคาเรือน  
มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	...๓...ครัวเรือน ...๑๓.....ไร่	...๓๐๐...กก./ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่	...๒,๗๒๑...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน มะพร้าว	...๘...ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน ยางพารา.....	...๑๓...ครัวเรือน ...๘.....ไร่	...๒๖๔...กก./ไร่	...๖,๗๔๐...บาท/ไร่	...๑๔,๕๓๑...บาท/ไร่
	สวน ผักสวนครัว...	...๒๖...ครัวเรือน .....ไร่	...๑๒๔...กก./ไร่	...๑,๒๗๑...บาท/ไร่	...๓,๑๒๕...บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input type="checkbox"/> ไร่อ้อย	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	...๖...ครัวเรือน ...๔.....ไร่	...๔๑๒...กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่



(๖) ชุมชน/หมู่บ้าน บ้านจะรังบองอ หมู่ที่ ๖

มีประชากร ๖๘๒ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓๒๔ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๑๑๕ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	...๖๐...ครัวเรือน ...๘๒...ไร่	...๘๐๐...กก./ไร่	...๒๒๔...บาท/ไร่	...๓๕๐...บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input checked="" type="checkbox"/> ไร่อ้อย	...๑...ครัวเรือน ...๖...ไร่	...๑,๐๐๐...กก./ไร่	...๕,๐๐๐...บาท/ ไร่	...๘,๐๐๐...บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่





(๓) ชุมชน/หมู่บ้าน บ้านตะลุโบะ หมู่ที่ ๗

มีประชากร ๑,๓๐๒ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๒๘๔ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๔๐๗ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	..๒๓๖..ครัวเรือน ..๔๖.....ไร่	..๘๑๐..กก./ไร่	..๒,๒๔๑..บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน มะพร้าว	..๑๓..ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input type="checkbox"/> ไร่อ้อย	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่



(๘) ชุมชน/หมู่บ้าน บ้านดีอราแฮ หมู่ที่ ๘

มีประชากร ๑,๓๑๕ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓๑๒ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๔๐๘ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	..... ๖๐ ครัวเรือน ..... ๘๒ ไร่	..... ๘๐๐ กก./ไร่	..... ๒,๒๔๔ บาท/ไร่	..... ๓,๕๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน มะพร้าว.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ๑๓ ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน ผักสวนครัว	..... ๒๗ ครัวเรือน ..... ๒๗ ไร่	..... ๑๔๖ กก./ไร่	..... ๔๖๗ บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	สวน.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input type="checkbox"/> ไร่อ้อย	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรดระบุ.....	..... ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่



(๓) ชุมชน/หมู่บ้าน บ้านบูโป๊ะ หมู่ที่ ๙

มีประชากร ๑,๐๗๓ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓๑๒ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๓๐๗ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	<input type="checkbox"/> ในเขตชลประทาน	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> นอกเขตชลประทาน	...๒๖...ครัวเรือน ...๘๑...ไร่	...๘๑๒...กก./ไร่	...๔,๓๒๔...บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน มะพร้าว.....	..๒๔..ครัวเรือน ...๑๖...ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	...๓,๖๕๑...บาท/ไร่
	สวน ผักสวนครัว	...๓๔..ครัวเรือน .....ไร่	...๒๘..กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	สวน.....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	<input type="checkbox"/> ไร่อ้อย	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> ไร่ข้าวโพด	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input checked="" type="checkbox"/> ไร่มันสำปะหลัง	...๗...ครัวเรือน ...๕...ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรรระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	<input type="checkbox"/> อื่นๆ โปรรระบุ .....	.....ครัวเรือน .....ไร่	.....กก./ไร่	.....บาท/ไร่	.....บาท/ไร่



๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

(๑) หมู่ที่ ๑ บ้านแบริอ

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๒๒ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๔๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ	๑	✓		✓		๗๐
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๒	✓		✓		๓๐
<input checked="" type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง						
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input checked="" type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลองชลประทาน						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						



(๒) หมู่ที่ ๒ บ้านแบริจระรัง

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๒๐ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการ ทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ				
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ						
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๑	✓		✓		๗๕
<input type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง	๒	✓		✓		๒๕
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลองชลประทาน						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						



(๓) หมู่ที่ ๓ บ้านแบริอแว

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๒๐ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง ฯ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง ฯ
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ						
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๒	✓		✓		๖๓
<input type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง	๒	✓		✓		๓๗
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลองชลประทาน						
<input checked="" type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						๒ %
๖.๑) .....บ่อ.....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						



(๔) หมู่ที่ ๔ บ้านเบรอบูแยะสะมิแล

มีประชากร ๒๔๕ คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๒๙๔ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๕๓ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ย ในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ ไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ						
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๑	✓		✓		๖๐ %
<input type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง	๑	✓		✓		๔๐
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลองชลประทาน						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						



(๕) หมู่ที่ ๕ บ้านปากา

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๔๖ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๘๒ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝน ที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยใน ปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรด ระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓		๙๐๐ มิลลิเมตร			
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี				
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ						
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๑	✓		✓		๑.๒๑
<input type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง	๒	✓		✓		
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลองชลประทาน						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						





(๖) หมู่ที่ ๖ บ้านจะรังบอง

มีประชากร คน พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๓๐๔ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น  
หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ย ในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ ไปรตระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ						
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๑	✓		✓		๐.๘๖
<input type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง	๒	✓		✓		๑.๗๓
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลองชลประทาน						
<input checked="" type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(ไปรตระบุ)						
๖.๑) .....บ่อ.....	๑		✓		✓	๒ %
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						



(๖) หมู่ที่ ๗ บ้านตะลุโบะ

มีพื้นที่ทั้งหมด ๔๔๗ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๔๐๗ มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ย ในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ โปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ	๑	✓		✓		
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๑	✓		✓		
<input type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง	๒	✓		✓		
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลองชลประทาน						
<input checked="" type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรดระบุ)						
๖.๑) .....						
๖.๒) .....						
๖.๓) .....						



(๘) หมู่ที่ ๘ บ้านดือราเฮ

มีพื้นที่ทั้งหมด ๔๑๓ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๔๒๖ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ย ในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ โปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึง ฯ	
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน	✓					
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี				
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ						
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๑	✓		✓		
<input type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง	๑	✓		✓		
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลอง ชลประทาน						
<input checked="" type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓) .....						



(๖) หมู่ที่ ๙ บ้านบุโป๊ะ

มีพื้นที่เกษตรทั้งหมด ๔๑๓ ไร่ มีครัวเรือนทั้งสิ้น ๓๕๐ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำทางการเกษตร ดังนี้

แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำ การเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ย ในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบ โปรตรระบุ			
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	การเข้าถึงแหล่งน้ำทางการเกษตร			ร้อยละของ ครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
แหล่งน้ำ ทางการเกษตร	ลำดับ ความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อ การเกษตรตลอดทั้งปี		ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	
			เพียงพอ	ไม่เพียงพอ		
๓.๑) ปริมาณน้ำฝน		✓				
<b>๓.๒) แหล่งน้ำธรรมชาติ</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แม่น้ำ						
<input type="checkbox"/> ๒. ห้วย/ลำธาร						
<input type="checkbox"/> ๓. คลอง	๑	✓		✓		
<input type="checkbox"/> ๔. หนองน้ำ/บึง	๑	✓		✓		
<input type="checkbox"/> ๕. น้ำตก						
<input type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓) .....						
<b>๓.๓) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น</b>						
<input type="checkbox"/> ๑. แก้มลิง						
<input type="checkbox"/> ๒. อ่างเก็บน้ำ						
<input type="checkbox"/> ๓. ฝาย						
<input type="checkbox"/> ๔. สระ						
<input type="checkbox"/> ๕. คลอง ชลประทาน						
<input checked="" type="checkbox"/> ๖. อื่นๆ(โปรด ระบุ) ๖.๑) ..... ๖.๒) ..... ๖.๓) .....						



๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

(๑) หมู่ที่ ๑ บ้านแบริอ

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๓๒ ไร่ ๓๖๓ ตารางวา มีครัวเรือน ๖๕๓ หลังคาเรือน มีครัวเรือนที่ใช้น้ำ ๖๕๐ หลังเรือน มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑ ระบบประปาหมู่บ้าน		✓		✓		๙๙.๕๔
๔.๖.๒) .....						
๔.๖.๓) .....						

(๒) หมู่ที่ ๒ บ้านแบริอจะรัง

มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๓๐ ไร่ ๓๖๓ ตารางวา มีครัวเรือน ๒๙๒ หลังคาเรือน มีครัวเรือนที่ใช้น้ำประมาณ ๒๙๐ หลังคาเรือน และมีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑) ระบบประปาหมู่บ้าน	✓	✓		✓		๙๙.๓๑
๔.๖.๒) .....						
๔.๖.๓) .....						



(๓) หมู่ที่ ๓ บ้านแบริอแว

พื้นที่การเกษตรทั้งหมด ๔๕๒ ไร่ มีครัวเรือน ๒๒๙ หลังคาเรือน มีครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา ๒๒๗ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓	✓		✓		๙๙.๑๒
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑ ระบบประปาหมู่บ้าน		✓		✓		๙๙.๑๒
๔.๖.๒) .....						
๔.๖.๓) .....						

(๔) หมู่ที่ ๔ บ้านแบริอแวสะมีแล

มีประชากรทั้งสิ้น ๒๔๕ คน มีครัวเรือน ๕๔ ครัวเรือน มีครัวเรือนที่ใช้น้ำ ๕๓ ครัวเรือน แหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑ ระบบประปาหมู่บ้าน	✓	✓		✓		๙๘.๑๔
๔.๖.๒) .....						
๔.๖.๓) .....						



(๕) หมู่ที่ ๕ บ้านปากา

มีประชากรทั้งสิ้น ๓๓๗ คน มีครัวเรือน ๘๐ ครัวเรือน มีครัวเรือนที่ใช้น้ำประมาณ ๗๖ ครัวเรือน แหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อนาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑ ระบบประปาหมู่บ้าน		✓		✓		๙๕.๐๐
๔.๖.๒ .....						
๔.๖.๓ .....						

(๖) หมู่ที่ ๖ บ้านจะรังบองอ

มีประชากรทั้งสิ้น ๖๘๓ คน มีครัวเรือน ๑๑๖ หลังคาเรือน มีครัวเรือนที่ใช้น้ำประมาณ ๑๑๓ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อนาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑ ระบบประปาหมู่บ้าน .....		✓		✓		๙๗.๔๑
๔.๖.๒ .....						
๔.๖.๓ .....						



(๓) หมู่ที่ ๗ บ้านตะลุโบะ

มีประชากรทั้งสิ้น ๑,๓๐๒ คน มีครัวเรือน ๔๐๗ หลังคาเรือน มีครัวเรือนที่ใช้น้ำประมาณ ๔๐๒ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑ ระบบประปาหมู่บ้าน		✓		✓		๙๘.๗๗
๔.๖.๒ .....						
๔.๖.๓ .....						

(๔) หมู่ที่ ๘ บ้านดือราแฮ

มีประชากรทั้งสิ้น ๑,๒๑๖ คน มีครัวเรือน ๔๐๙ หลังคาเรือน มีครัวเรือนที่ใช้น้ำ ๓๙๘ หลังคาเรือน มีแหล่งน้ำน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค) ดังนี้

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
๔.๑ บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
๔.๒ บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
๔.๓ ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
๔.๔ ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
๔.๕ แหล่งน้ำธรรมชาติ	✓					
๔.๖ อื่นๆ (โปรดระบุ)						
๔.๖.๑ ระบบประปาหมู่บ้าน		✓		✓		๙๗.๓๑
๔.๖.๒ .....						
๔.๖.๓ .....						





### ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น

- ประเพณีแต่งงาน ชาวไทยมุสลิมท้องถิ่นภาคใต้ มีประเพณีการแต่งงานต่างจากชาวไทยพุทธ

เพราะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามศาสนบัญญัติจะละเมิดไม่ได้ การเลือกคู่ครองของไทยมุสลิมต้องเป็นไปตามศาสนบัญญัติที่ว่า ต้องแต่งงานกับคนที่เป็นมุสลิมด้วยกันเท่านั้น ในกรณีที่เป็นคนนอกศาสนา จะต้องให้เขานับถือศาสนาอิสลามเสียก่อน การกระทำพิธีของไทยมุสลิมก็ยึดถือปฏิบัติ กฎ และหลักเกณฑ์ตามลัทธิอิสลาม ซึ่งมีข้อแตกต่าง จากชาวไทยพุทธ คือ ผู้ชายที่สามารถแต่งงานกับผู้หญิงได้ในขณะเดียวกัน ๔ คน แต่มีข้อแม้คือจะต้องดูแลได้

- ประเพณีการเกิด ของชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่จะคล้ายกับชาวไทยพุทธแต่เดิมมีหญิงครรภ์จะฝากครรภ์และทำคลอดกับหมอด้าย ซึ่งเรียกว่า “มะบีแดหรือโตะบีแด” เมื่อมารดาคลอดบุตรแล้ว สามหรือผู้ที่มีความรู้ทางศาสนาจะ “อาซัน” หรือ “บัง” (พูดกรอกลู) ให้กับทารก โดยจะกล่าวข้อความเกี่ยวกับการรำลึกถึงองค์อัลลอฮ์ และนบีมุฮัมมัด ผู้เป็นศาสดาของศาสนาอิสลาม หลังจากคลอดแล้วประมาณ ๗ วัน ก็จะมีพิธีโกนผมไฟ ตั้งชื่อและอากีเกาะห์ ซึ่งจะกระทำไปพร้อมกันในคราวเดียวกันก็ได้ แต่ปัจจุบันประชาชนได้รับการศึกษามากขึ้นและวิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าขึ้นโดยใช้บริการทางแพทย์แผนปัจจุบันมากขึ้น

- ประเพณีเข้าสู่นัด (มาโอะยารี) เป็นพิธีกรรมอย่างหนึ่งของอิสลาม ที่มุสลิมทุกคนถือปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัด คำว่า “มาโอะยารี” เป็นภาษามลายูถิ่น หมายถึง การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ พิธีนี้ไม่ได้ทำเฉพาะคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนใต้เท่านั้น มาโอะยารี จะทำกันในวันเด็ก มุสลิมบางประเทศ เช่นอาหรับ นิยมทำหลังคลอดไม่กี่วัน และจะนิยมทำกันในท้องถิ่นบ้านเราเมื่อเด็กอายุประมาณ ๑๓-๑๕ ปี โดยถือปฏิบัติแนวทางหรือแบบที่ปฏิบัติตามท่านนบี

- ประเพณีการกวนอาซุรือ เป็นประเพณีพื้นบ้านของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม คำว่า “ อาซุรือ ” เป็นภาษาอาหรับ หมายถึงวันที่ ๑๐ ของเดือนมุฮารอม อันเป็นเดือนแรกของปฏิทินอาหรับ ชาวบ้านนิยมกวนอาซุรือกันในเดือนนี้ จึงเรียกกันว่า ขนมนบูโบ ก็คือขนมที่กวน ๆ และๆ เข้ากัน บูโบซุรือ จึงหมายถึง ขนมอย่างหนึ่ง ที่ทำขึ้นเพื่อรำลึกถึงวันอาซุรือ ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยนบีนูฮ (โนอา) ครั้งที่เกิดน้ำท่วมโลก ที่ไม่มีอะไรจะกินท่านก้อได้นำทรัพย์สินที่กินได้มารวมๆ แล้วทำเป็นอาหารประทังชีวิต การทำบูโบซุรือจึงถือเป็นประเพณีอย่างหนึ่งของชนชาวไทยมุสลิมจวบจนปัจจุบัน

### นอกจากนี้ ยังมีวันสำคัญในศาสนาอิสลามตามคตินิยมของไทยมุสลิมภาคใต้

- ประเพณีทางศาสนา เดือนถือศีลอด ในเดือนที่ ๙ ของปฏิทินอาหรับ เพื่อให้เห็นถึงความหวังจะได้มีจิตใจเห็นอกเห็นใจผู้อื่นด้วยและมีชื่อเรียกว่าเดือน “รอมฎอน” การถือศีลอดของชาวมุสลิมจึงเป็นการปฏิบัติศาสนพิธีที่มีเนื้อหาสาระเพื่อขัดเกลาจิตใจของผู้ปฏิบัติให้ผ่องแผ้ว ด้วยการพากเพียรต่ออุปสรรคและความยากลำบาก เหน็จเหนื่อย เพื่อให้มีจิตใจมุ่งมั่น หนักแน่น และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่กัน และมุ่งเน้นให้สามารถปฏิบัติได้ตลอดทั้งปี ไม่ใช่เพียงแต่เดือนรอมฎอนเพียงเท่านั้น

- วันตรุษอีดหรือวันอีดหรือวันฮารีรายอปอซอ เป็นวันเฉลิมฉลองในศาสนาอิสลาม โดยในวันนี้จะมิกิจกรรมต่าง ๆ เช่น แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ร่วมกันทำพิธีละหมาดวันอีดที่สนามหรือในมัสยิด เยี่ยมเยียนญาติพี่น้องรับประทานอาหารร่วมกัน เป็นต้น มุสลิมที่พูดภาษามลายูจะเรียกวันนี้ว่า ฮารีรายอ (ภาษามลายูปัตตานี ) หรือ Hari Raya ในภาษามลายูกลาง แปลว่า วันใหญ่ หรือ วันอีด (ทับศัพท์จากภาษาอาหรับ)ใน อินโดนีเซีย จะเรียกว่า ฮารีเลอบาราน ศาสนพิธีตรุษอีดิลฟิตรี วันอีดมี ๒ วันในแต่ละปีคือ ๑. อีดิลฟิตรี (สะกดไม่มาตรฐาน อีดิลฟิตรี) ในวันที่ ๑ เชาวาล จะมีเลี้ยงอาหารให้แก่ญาติมิตร หลังจากนมาซอีด ๒. อีดิลอฎฮา หรือสะกด อีดิลอฎฮา ในวันที่ ๑๐ ชุลหิจญะฮ์ จะมีการเชือดสัตว์พลี (กรบาน) และเลี้ยงอาหารให้แก่ญาติมิตร

- วันอีดิลอฎฮา ตรงกับวันที่ ๑๐ เดือนชุลหิจญะฮ์ ซึ่งในปีตรงกับวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ (ช.ศ.๑๔๓๑) วันตรุษอีดิลอฎฮาเป็นคำภาษาอาหรับ มาจากคำว่า อีด แปลว่า รื่นเริง เฉลิมฉลอง และอฎฮา แปลว่า เชือดสัตว์พลีทาน ดังนั้น วันตรุษอีดิลอฎฮา จึงหมายถึง วันเฉลิมฉลองการ เชือดสัตว์เพื่อพลีทานจากท่านอิบน์อบบาสเล่าว่า ท่านรอซูลุลเลาะห์หรือศาสดาทรงกล่าวว่า ในวันอีดิลอฎฮาไม่มีการกักตื้อ ๆ ของมนุษย์ จะเป็นที่โปรดปรานรักใคร่ของอัลลอฮ์ ตี้อย่างยิ่งไปกว่าการทำ กรบาน ตามประวัตินศาสนาอิสลามที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์กุรอาน



### ๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสารใช้สำหรับในคร้วเรือน หมอชาวบ้าน หมอดิน วิธีการทำขนมโบราณ และวิธีการจับปลาธรรมชาติตามภูมิปัญญาท้องถิ่น  
ประชาชนในตำบลใช้ภาษาท้องถิ่น เป็นส่วนใหญ่ในการติดต่อสื่อสาร ร้อยละ ๙๕ % ลำดับรองลงมาใช้ภาษาทางราชการในชีวิตประจำวัน

### ๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ผลิตสินค้า ของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือเอาไว้จำหน่ายบ้าง ได้แก่ เครื่องจักสานที่ทำจากไม้ไผ่ ข้าวเกรียบ น้ำแข็งเกรดหิมะ

### ๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน น้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และน้ำดิบจากแม่น้ำปัตตานีซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณปานกลาง สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งมีตะกอนสนิมไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๙.๒ ป่าไม้ ในองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นป่าไม้พื้นบ้าน ป่าดิบชื้น

๙.๓ ภูเขา เขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นชุมชนที่อยู่เขตติดต่ออำเภอเมือง ไม่มีภูเขาล้อมรอบ

### ๑๐. อื่นๆ

#### ๑๐.๑ สรุปผลการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ตามท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ดำเนินงานโครงการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตะลุโบะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้แก่ชุมชน ผลการสำรวจพบว่า ประชาชนในเขตอบต.นั้น ไม่ผ่านเกณฑ์การสำรวจ ดังนี้

๑) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี จำนวน ๒๙๑ คน

๒) ประชากรที่สูบบุหรี่ จำนวนร้อยละ ๕๐ เปอร์เซ็นต์

#### การแก้ไขปัญหา

๑) ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนสนใจในสุขภาพมากขึ้น โดยการจัดโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ให้เห็นถึงผลดีของการรักษาสุขภาพ

๒) รมรงค์ ส่งเสริม จัดโครงการ/กิจกรรมงดสูบบุหรี่ -สิ่งเสพติด ลด ละ เลิก เพื่อให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงโทษของการสูบบุหรี่ และสิ่งเสพติดอื่น ๆ เข้ามา

๓) ส่งเสริมการประกอบอาชีพต่างๆ ให้กับประชาชน เพื่อเพิ่มรายได้ แก้ไขปัญหาความยากจนในชุมชน

#### ๑๐.๒ การแก้ไขปัญหา

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นชุมชน อำเภอ ตำรวจ โรงพยาบาล สาธารณสุข ผู้นำชุมชน ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน ให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจและได้รับความคุ้มครองทางสังคม มีความเป็นกลาง รับทราบปัญหาและเร่งแก้ไข

๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๓) ร่วมมือกับอำเภอ เกษตรอำเภอ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการใช้ประโยชน์จากดินและน้ำให้เหมาะสมกับพื้นที่ของชุมชน เพื่อผลิตวิฤกตให้เป็นโอกาส

๔) ร่วมมือกับสาธารณสุข โรงพยาบาล โรงเรียน ส่งเสริม รมรงค์ ป้องกัน สุขภาพและอนามัยของประชาชน ส่งเสริม จัดกิจกรรมการกีฬาในชุมชน

๕) ส่งเสริม สนับสนุน เปิดโอกาสให้เด็กได้รับการศึกษา จัดกิจกรรมให้ความรู้ต่างๆ



**ส่วนที่ ๒**  
**สรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น**  
**(พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)**

**สรุปผลการพัฒนาตำบลในปีที่ผ่านมา**

**๑.๑ การสรุปสถานการณ์พัฒนา** (การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น (SWOT))

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เป็นพื้นที่ที่มีบริเวณกว้าง ถนนส่วนใหญ่เป็นผิวจราจรคสล. บางส่วนเป็นถนนลูกรัง และถนนดิน ที่แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย และเป็นดินลูกเหี้ยวสามารถกักเก็บน้ำได้ จึงมีน้ำไว้สำหรับการเกษตร อาชีพส่วนใหญ่เป็นการทำนา ทำไร่ เช่น อ้อย มันสำปะหลัง มะพร้าว ซึ่งอาศัยแหล่งธรรมชาติ และน้ำฝนจากธรรมชาติ ปีใดไม่มีน้ำฝนหรือมีฝนมากเกินไปทำให้พืชผลเสียหาย ส่วนอาชีพอื่น ๆ เช่น เลี้ยงโค เลี้ยงไก่ เลี้ยงเป็ด เพาะเลี้ยงไม้ผล เพาะเห็ดนางฟ้า และทำสวนผลไม้ เช่น มะม่วง ตำบลตะลุโบะ เป็นตำบลที่มีความสงบสุข เนื่องจากผู้นำมีความเข้มแข็ง มีความสามัคคีในหมู่คณะ ความร่วมมือของผู้นำชุมชนดีมาก ตลอดจนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเป็นอย่างดี จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีศักยภาพในการพัฒนาที่นำมาวิเคราะห์ภาวะแวดล้อมโดยอาศัยเทคนิค SWOT ANALYSIS สรุปได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strenght = S)	จุดอ่อน (Weakness = W)
๑) มีระบบสาธารณสุขูปโภค สาธารณูปการที่ครอบคลุม และสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ๒) มีสถานศึกษาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอ ๓) ประชาชนให้ความสำคัญในการคงไว้ซึ่งประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่น ๔) มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงาม ๕) มีการแบ่งงาน/มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ ๖) บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ได้รับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ๗) มีกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตร กลุ่มสตรี,แม่บ้าน ๘) มีพื้นที่ทำการเกษตรมาก ๙) มีการอนุรักษ์ป่าชุมชน ๑๐) มี อบต.เป็นศูนย์กลางการบริหาร และสนับสนุนกิจกรรม	๑) งบประมาณที่ใช้มีไม่เพียงพอ เนื่องจากมีพื้นที่ในความรับผิดชอบมาก จึงต้องขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น ๒) มีการบุกรุกพื้นที่สาธารณประโยชน์เพื่อการทำกินของราษฎร ๓) มีน้ำเพื่อการเกษตรบางส่วนไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมของประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้ผลผลิตไม่ได้ตามที่ตั้งเป้าไว้ ๔) ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในด้านการมีส่วนร่วม ๕) เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่างๆ ยังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ๖) บุคลากรในตำแหน่งที่ว่างยังไม่มีการบรรจุแต่งตั้ง ๗) สถานที่และอาคารที่ทำการคับแคบไม่เพียงพอ ๘) ประชาชนยากจน มีหนี้สิน ขาดระเบียบวินัยการใช้จ่ายเงิน ๙) ขาดการพัฒนาอาชีพและการต่อยอดสู่ระดับมีอาชีพ ๑๐) การคมนาคมในหมู่บ้านยังไม่ครอบคลุมหมู่บ้าน



โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
<p>๑) มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสวยงาม รัฐจึงให้ความสนใจที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว</p> <p>๒) ได้รับความสนใจให้เป็นพื้นที่นำร่องจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรต่างๆ เข้ามาศึกษาวิจัยในหลายด้าน</p> <p>๓) กลุ่มองค์กรในพื้นที่มีศักยภาพในการดำเนินงานที่เข้มแข็งและเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกด้านแหล่งงบประมาณและการเรียนรู้</p> <p>๔) การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล</p> <p>๕) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๗ ให้ความสำคัญและสร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๖) มีการส่งเสริมอาชีพจากหน่วยงานภายนอก</p> <p>๗) มีการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ</p> <p>๘) มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ แห่ง ให้การดูแลด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง</p> <p>๙) มีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร</p>	<p>๑) มีการระบาดของโรคติดต่อบ่อยครั้ง เช่น ไข้เลือดออก</p> <p>๒) การปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่ ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างไม่คล่องตัวเนื่องจากติดขัดในเรื่องข้อระเบียบและกฎหมายต่างๆ</p> <p>๓) การจัดสรรงบประมาณและระยะเวลาการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ</p> <p>๔) ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน</p> <p>๕) งบประมาณจัดสรรไม่เพียงพอต่อสภาพปัญหาของพื้นที่</p> <p>๖) ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำทางการเกษตร</p> <p>๗) ถนนลาดยางไม่ทั่วถึง</p> <p>๘) ราคาผลผลิตทางการเกษตรไม่แน่นอน</p>



รายงานโครงการที่อนุมัติงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

อบต.ตะลุง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	แหล่งที่มา	งบตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ
<b>ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน</b>			
๑. โครงการส่งเสริมการฝึกอาชีพให้แก่ประชาชน	กองการศึกษา	เงินอุดหนุนทั่วไป	๑๐,๐๐๐.๐๐
<b>ด้านการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ</b>			
๒. โครงการจัดหาอาหารกลางวัน และอาหารเสริม (นม)	กองการศึกษา		๔,๕๘๕,๗๒๐.๐๐
๓. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมของตาดีกา และมัสยิด	กองการศึกษา	รายได้จัดเก็บเอง	๒๒๐,๐๐๐.๐๐
๔. โครงการฝึกอบรม คุณธรรมและจริยธรรม	กองการศึกษา		๒๒๐,๐๐๐.๐๐
๕. โครงการพิธีละศีลอด	กองการศึกษา		๑๓๐,๐๐๐.๐๐
๖. โครงการส่งเสริม สนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรม	กองการศึกษา		๕๐,๐๐๐.๐๐
๗. โครงการสนับสนุนสภาวัฒนธรรมตำบลตะลุง	กองการศึกษา	เงินอุดหนุนทั่วไป	๓๐,๐๐๐.๐๐
๘. โครงการจัดงานเข้าสู่ฤดูห่ม	กองการศึกษา		๕๐,๐๐๐.๐๐
<b>พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว</b>			
๙. โครงการแข่งขันกีฬา	กองการศึกษา	เงินอุดหนุนทั่วไป	๒๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๐. โครงการสร้างนักกีฬาของ อบต.	กองการศึกษา		๕๐,๐๐๐.๐๐
<b>ด้านการบริหารจัดการที่ดี</b>			
๑๑. โครงการศึกษาต่อระดับ ป.ตรี , ป.โท	สำนักงานปลัด อบต.	รายได้จัดเก็บเอง	๖๐,๐๐๐.๐๐
๑๒. โครงการก่อสร้างปรับปรุง ต่อเติมสำนักงาน	สำนักงานปลัด อบต.		๔๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๓. โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ประจำสำนักงาน	สำนักงานปลัด อบต.		๔๔๑,๐๐๐.๐๐
๑๔. โครงการก่อสร้างโรงจอดรถ	กองช่าง		๒,๕๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๕. โครงการการเลือกตั้ง	สำนักงานปลัด อบต.	รายได้จัดเก็บเอง	๑๐๘,๐๐๐.๐๐
๑๖. โครงการประชาคมหมู่บ้าน	สำนักงานปลัด อบต.		๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๗. โครงการจัดทำแผนที่ภาษี	กองคลัง		๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๘. โครงการจัดทำวารสาร/ป้ายเพื่อการประชาสัมพันธ์	สำนักงานปลัด อบต.		๒๗๕,๐๐๐.๐๐
๑๙. โครงการจัดซื้อหนังสือพิมพ์ วารสารประจำหมู่บ้าน	สำนักงานปลัด อบต.	รายได้จัดเก็บเอง	๘๐,๐๐๐.๐๐
<b>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</b>			
๒๐. โครงการก่อสร้างถนนผิวคสล. สายบ้านมารีเยาะห์ ถึงแยกบ้านกูชะห์	กองช่าง	เงินสะสม	๒๑๖,๐๐๐.๐๐
๒๑. ก่อสร้างบ่อพักน้ำ คสล.พร้อมท่อระบายน้ำ คสล. สายข้างกองทุนสวนยาง	กองช่าง	เงินสะสม	๗๑๘,๐๐๐.๐๐
<b>ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</b>			
๒๒. โครงการปรับปรุงพื้นที่ทิ้งขยะประจำตำบล	กองสาธารณสุข	เงินอุดหนุนทั่วไป	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๒๓. โครงการจัดหา วัสดุถังขยะ	กองสาธารณสุข		๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๔. จัดซื้อรถขยะกระเบาะขนาดเล็ก	กองสาธารณสุข		๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐
<b>รวม</b>			<b>๓๗,๑๔๔,๗๒๐.๐๐</b>



ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗

อบต.ตะลุง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	แหล่งที่มา	งบตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ
<b>ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน</b>			
๑. โครงการส่งเสริมการฝึกอาชีพต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน	กองการศึกษา		๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๒. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพให้แก่ประชาชน	กองการศึกษา		๑๐๐,๐๐๐.๐๐
<b>ด้านการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ</b>			
๓. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	สำนักงานปลัด อบต.		๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๔. โครงการจัดหาอาหารกลางวัน และอาหารเสริม (นม)	กองการศึกษา		๔,๒๓๔,๔๐๐.๐๐
๕. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม ของ ตาตีกาและมัสยิด	กองการศึกษา		๖๐,๐๐๐.๐๐
๖. โครงการวันสำคัญทางศาสนาและประเพณี	กองการศึกษา		๙๐,๐๐๐.๐๐
๗. โครงการฝึกอบรม คุณธรรมและจริยธรรม	สำนักงานปลัด อบต.		๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๘. โครงการก่อสร้าง ต่อเติม ปรับปรุง ซ่อมแซมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	กองช่าง		๑๐,๐๐๐.๐๐
๙. โครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานสำหรับบุคลากรด้านสาธารณสุข	กองสาธารณสุข		๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๐. โครงการจัดกิจกรรมด้านยาเสพติด	สำนักงานปลัด อบต.		๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๑. โครงการสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้เดือดร้อน	กองการศึกษา		๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๑๒. โครงการอุดหนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบล	กองการศึกษา		๓๐,๐๐๐.๐๐
๑๓. โครงการอุดหนุนการดำเนินงานและการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐาน	กองสาธารณสุข		๑๓๕,๐๐๐.๐๐
๑๔. โครงการพิธีละศีลอดตำบล	กองการศึกษา		๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๕. โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมทางศาสนาและอื่น ๆ ของท้องถิ่น	กองการศึกษา		๑๒๐,๐๐๐.๐๐
๑๖. โครงการก่อสร้างศาลาฌาปนกิจแบบเคลื่อนที่ประจำมัสยิด	กองการศึกษา		๙๕,๐๐๐.๐๐
๑๗. โครงการอบรมจริยธรรมเด็กและเยาวชนภาคฤดูร้อน	กองการศึกษา		๒๔๒,๐๐๐.๐๐
๑๘. โครงการจัดงานและกิจกรรมให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	กองการศึกษา		๘๐,๐๐๐.๐๐
๑๙. โครงการอุดหนุนมัสยิด	กองการศึกษา		๗๒๐,๐๐๐.๐๐
๒๐. โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์และสื่อการเรียนการสอน	กองการศึกษา		๑๐,๐๐๐.๐๐
๒๑. โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์และสื่อการเรียนการสอน	กองการศึกษา		๑๐,๐๐๐.๐๐
<b>ด้านการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว</b>			
๒๒. โครงการแข่งขันกีฬาตำบลด้านยาเสพติด	กองการศึกษา		๒๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๓. โครงการสร้างนักกีฬาตำบลตะลุง	สำนักงานปลัด อบต.		๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๔. โครงการจัดซื้อวัสดุการกีฬาประจำตำบล	สำนักงานปลัด อบต.		๙๐,๐๐๐.๐๐
๒๕. โครงการจัดซื้อที่ดินหรือแลกเปลี่ยนที่ดินในกิจการอบต.	สำนักงานปลัด อบต.		๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๒๖. โครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	กองคลัง		๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๒๗. โครงการประชาคมหมู่บ้าน	สำนักงานปลัด อบต.		๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๘. โครงการอบตพบประชาชน	สำนักงานปลัด อบต.		๓๐,๐๐๐.๐๐
๒๙. โครงการสำรวจข้อมูลของอบต.	สำนักงานปลัด อบต.		๓๐,๐๐๐.๐๐



๓๐. โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประจำอบต.	สำนักงานปลัด อบต.		๕,๓๖๘,๙๐๐.๐๐
๓๑. โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	กองคลัง		๑๓๕,๙๕๑.๐๐
๓๒. โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	กองการศึกษา		๕๘๙,๐๐๐.๐๐
๓๓. โครงการจัดหาวัสดุครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	กองสาธารณสุข		๙๑๓,๗๐๐.๐๐
๓๔. โครงการจัดหา วัสดุครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	กองช่าง		๕๐๐,๐๐๐.๐๐
๓๕. โครงการอุดหนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดซื้อจัดจ้างระดับอำเภอ	สำนักปลัดอบต.		๒๗,๒๐๐.๐๐
๓๖. โครงการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร	สำนักงานปลัด อบต.		๓๓๐,๐๐๐.๐๐

**ด้านโครงสร้างพื้นฐาน**

๓๗. โครงการก่อสร้างถนนผิวคลุค. สายคูโบต้าไฮดรอลิค หมู่ที่ ๖	กองช่าง		๑๐๓,๐๐๐.๐๐
๓๘. โครงการบุกเบิกถนนทางเท้าคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมวางท่อระบายน้ำสายข้างผู้ใหญ่บ้าน ม.๔	กองช่าง		๗๕๒,๐๐๐.๐๐
๓๙. โครงการอุดหนุนไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดปัตตานี	กองช่าง		๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๔๐. โครงการก่อสร้างถนนผิวลาดยาง หมู่ที่ ๒	กองช่าง		๑,๒๒๐,๐๐๐.๐๐
๔๑. โครงการก่อสร้างทางเท้าพร้อมวางท่อระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบือแน หมู่ที่ ๑	กองช่าง		๑,๖๖๘,๐๐๐.๐๐
๔๒. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านแบลี่ หมู่ที่ ๙	กองช่าง		๓๐๗,๐๐๐.๐๐
๔๓.โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้านดอเกาะหมู่ที่ ๙	กองช่าง		๒๒๑,๐๐๐.๐๐
๔๔. โครงการถนนหินคลุก ขอยกือมาลอ หมู่ที่ ๘			๖๘,๐๐๐.๐๐
๔๕. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายมามู หมู่ที่ ๗	กองช่าง		๑๒๓,๐๐๐.๐๐
๔๖. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมวางท่อระบายน้ำคสล. สายบ้านบีเต็ง หมู่ที่ ๗	กองช่าง		๒๖๕,๐๐๐.๐๐
๔๗. โครงการก่อสร้างถนนผิวแอสฟัลติกคอนกรีตสายบ้านแบริอูวง-บ้านบูโยะ หมู่ที่ ๓	กองช่าง	เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	๓,๑๙๒,๖๐๐.๐๐

**ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

๔๘. โครงการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ถังขยะมูลฝอย	กองสาธารณสุข		๒๕๐,๐๐๐.๐๐
๔๙. โครงการเช่าที่ทิ้งขยะสำหรับถ่ายเทสิ่งปฏิกูลมูลฝอย	กองสาธารณสุข		๒๔๐,๐๐๐.๐๐
๕๐. โครงการจัดหา วัสดุครุภัณฑ์เช่าที่ทิ้งขยะนอกเขตพื้นที่	กองสาธารณสุข		๒๔๐,๐๐๐.๐๐

**ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข**

๕๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรลูกเสือชาวบ้าน	สำนักงานปลัด อบต.		๑๐,๐๐๐.๐๐
๕๒. โครงการฝึกอบรม อปพร	สำนักงานปลัด อบต.		๑๖๒,๑๕๐.๐๐
๕๓. โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน	สำนักงานปลัด อบต.		๓๐,๐๐๐.๐๐
๕๔. โครงการปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ	สำนักงานปลัด อบต.		
๕๕. โครงการป้องกันและแก้ปัญหาอุทกภัย	สำนักงานปลัด อบต.		
๕๖. โครงการสร้างความปรองดองในพื้นที่	สำนักงานปลัด อบต.		
๕๗. โครงการมวลชนสัมพันธ์พัฒนา	สำนักงานปลัด อบต.		
๕๘. โครงการผู้นำสัมพันธ์เสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์	สำนักงานปลัด อบต.		
๕๙. โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรลูกเสือชาวบ้าน	สำนักงานปลัด อบต.		



แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔



องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ๕๐

๖๐. โครงการปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ	สำนักงานปลัด อบต.		
๖๑. โครงการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน	กองสาธารณสุข		
๖๒. โครงการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานรถฉุกเฉินประจำตำบล	กองสาธารณสุข		
รวม			๒๕,๘๑๗,๙๐๑.๐๐

ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙

อบต.ตะลุโบะ

อบต.ตะลุโบะ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	แหล่งที่มา	งบตามข้อบัญญัติ/ เทศบัญญัติ
<b>การพัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาภัยจน</b>			
๑. โครงการส่งเสริมการฝึกอาชีพต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน	กองศึกษา		๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๒. โครงการค่ายเยาวชนคนดีศรีตะลุโบะ	กองศึกษา		๑๐๐,๐๐๐.๐๐
<b>การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ</b>			
๓. โครงการจัดหาอาหารเสริมนม	กองศึกษา		๑,๒๑๐,๕๖๐.๐๐
๔. โครงการจัดหา วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ประจำสนามเด็กเล่น	กองศึกษา		๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๕. โครงการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ให้กับโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	กองศึกษา		๓๐,๐๐๐.๐๐
๖. โครงการก่อสร้าง ชุมประตูประชาสัมพันธ์			๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๗. โครงการอุดหนุนอาหารกลางวันให้กับโรงเรียน	กองศึกษา		๒,๓๒๘,๐๐๐.๐๐
๘. โครงการฝึกอบรมและศึกษาดูงานสำหรับบุคลากรด้านสาธารณสุข			๒๐๐,๐๐๐.๐๐
๙. โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา(ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก)	กองศึกษา		๔๔๒,๐๐๐.๐๐
๑๐. โครงการควบคุมป้องกันโรคไข้เลือดออก	กองสาธารณสุข		๓๐,๐๐๐.๐๐
๑๑. โครงการปรับปรุงพื้นที่ทิ้งขยะของอบต.			๒๔๐,๐๐๐.๐๐
๑๒. โครงการจัดหาวัสดุวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ สารกำจัดจุลินทรีย์ เครื่องวัดความดัน	กองสาธารณสุข		๕๗,๙๐๐.๐๐
๑๓. โครงการอุดหนุนกิจการอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.)	กองสาธารณสุข		๑๓๕,๐๐๐.๐๐
๑๔. โครงการช่วยเหลือสังคมสงเคราะห์อุปโภคบริโภค	กองศึกษา		๒๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๕. โครงการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดตำบลตะลุโบะ	สำนักปลัด		๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๖. โครงการจัดงานอาซูรอตำบล	กองศึกษา		๙๐,๐๐๐.๐๐
๑๗. โครงการจัดพิธีละศีลอด(บูกอพอซอ)	กองศึกษา		๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๑๘. โครงการส่งเสริมสนับสนุนจัดกิจกรรมตาดีกาและมีสียัดประจำหมู่บ้าน	กองศึกษา		๘๐,๐๐๐.๐๐
๑๙. โครงการกิจกรรมเมาลิดสัมพันธ์	กองศึกษา		๙๐,๐๐๐.๐๐
๒๐. โครงการอบรมจริยธรรมแก่เด็กและเยาวชนในภาคฤดูร้อน	กองศึกษา		๒๒๐,๐๐๐.๐๐
๒๑. โครงการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	กองศึกษา		๑๐๐,๐๐๐.๐๐
๒๒. โครงการอุดหนุนกิจกรรมบรยายธรรมมีสียัดหมู่บ้าน	กองศึกษา		๒๔๐,๐๐๐.๐๐
๒๓. โครงการสนับสนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบล	กองศึกษา		๑๑๔,๖๑๐.๐๐



๒๔. โครงการสนับสนุนกองหลักสุขภาพของชุมชน	กองศึกษา		๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๕. โครงการก่อสร้าง/ปรับปรุงอาคารศูนย์จริยธรรมหมู่บ้าน	กองศึกษา	เงินสะสม	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐
<b>พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว</b>			
๒๖. โครงการแข่งขันกีฬาตำบล	กองศึกษา		๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๒๗. โครงการสร้างนักกีฬาของอบต.	กองศึกษา		๕๐,๐๐๐.๐๐
๒๘. โครงการจัดหาวัสดุอุปกรณ์กีฬาในตำบล	กองศึกษา		๙๐,๐๐๐.๐๐
<b>การบริหารจัดการที่ดี</b>			
๒๙. โครงการสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.)			๐.๐๐
๓๐. โครงการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ ของ อบต.	สำนักปลัด		๓๐,๐๐๐.๐๐
๓๑. โครงการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากร	สำนักปลัด		๔๕๐,๐๐๐.๐๐
๓๒. โครงการสนับสนุนการบริหารของข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้าง	สำนักปลัด		๒๗,๒๐๐.๐๐
๓๓. โครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน			๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๓๔. โครงการอบต.พบประชาชน	สำนักปลัด		๓๐,๐๐๐.๐๐
๓๕. โครงการจัดซื้อ จัดหาวัสดุพร้อมติดตั้งอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสารวิทยุคมนาคมแบบสังเคราะห์พร้อมติดตั้งเสาสัญญาณ	สำนักปลัด		๙๐,๐๐๐.๐๐
๓๖. โครงการประชาคมหมู่บ้านและตำบล	สำนักปลัด		๕๐,๐๐๐.๐๐
๓๗. โครงการจัดหา จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์สำนักงาน	สำนักปลัด		๖๔๙,๐๐๐.๐๐
๓๘. โครงการจัดหาจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์สำนักงาน	กองคลัง		๑๖๘,๖๐๐.๐๐
๓๙. โครงการจัดหาจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์สำนักงาน	กองสาธารณสุข		๓๓๙,๐๐๐.๐๐
๔๐. โครงการจัดหาจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์สำนักงาน	กองช่าง		๓๙๕,๐๐๐.๐๐
๔๑. โครงการบำรุง ปรับปรุง รักษาวัสดุ ครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น	สำนักปลัด		๘๐,๐๐๐.๐๐
๔๒. โครงการบำรุง ปรับปรุง รักษาวัสดุ ครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น	กองศึกษา		๓๕,๐๐๐.๐๐
๔๓. โครงการบำรุง รักษา ปรับปรุงวัสดุครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น ๆ	กองช่าง		๑๕,๐๐๐.๐๐
๔๔. โครงการบำรุง รักษา ปรับปรุงวัสดุครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น ๆ	กองสาธารณสุข		๑๔๕,๐๐๐.๐๐
๔๕. โครงการบำรุง รักษา ปรับปรุงวัสดุครุภัณฑ์สำนักงานและอื่น ๆ			๕๕,๐๐๐.๐๐
๔๖. โครงการอุดหนุนชมรม/สมาคมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	สำนักปลัด		๓๐,๐๐๐.๐๐
๔๗. โครงการจัดซื้อ จัดหาวัสดุครุภัณฑ์สำนักงานและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	กองคลัง		๑๖๘,๖๐๐.๐๐
๔๘. โครงการจัดซื้อที่ดินหรือแปลงที่ดิน	สำนักปลัด		๘๐๐,๐๐๐.๐๐
<b>ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน</b>			
๕๙. โครงการบุกเบิกถนนผิวหินคลุกขอยเจเดิน หมู่ที่ ๑	กองช่าง		๓๓๒,๐๐๐.๐๐
๕๐. โครงการก่อสร้างคูระบายน้ำ สายมัสดิต หมู่ที่ ๑	กองช่าง		๓๓๔,๐๐๐.๐๐
๕๑. โครงการบุกเบิกถนนผิวหินคลุกสายข้างบ้านทนาย	กองช่าง	เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	๖๖๙,๐๐๐.๐๐
๕๒. โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายมัทธา หมู่ที่ ๑	กองช่าง		๑๑๕,๐๐๐.๐๐
๕๓. โครงการก่อสร้างถนนผิวคสล.ขอยฮามิ เงาะ-แบมมะเก่าแก่ หมู่ที่ ๒	กองช่าง		๒๕๘,๐๐๐.๐๐
๕๔. โครงการก่อสร้างทางเท้าผิวคสล.พร้อมวางท่อระบายน้ำ สายบ้านโตะนิ - บ้านแนวฮามะ หมู่ที่ ๓	กองช่าง		๒๗๖,๐๐๐.๐๐
๕๕. โครงการบุกเบิกถนนหินคลุกสายข้างบ้านแบฮะ อบต.หมู่ที่ ๔	กองช่าง		๓๘๒,๐๐๐.๐๐



๕๖. โครงการก่อสร้างทางเท้ายกระดับผิว คสล. เชื่อมต่อสะพานปายอมะมิง	กองช่าง	เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	๘๑๖,๐๐๐.๐๐
๕๗. โครงการก่อสร้างถนนผิวคสล.สายหลังมัสยิด หมู่ที่ ๗	กองช่าง		๑๙๓,๐๐๐.๐๐
๕๘. โครงการก่อสร้างถนนผิวคสล.ซอยเสรีพร้อมคูระบายน้ำ	กองช่าง	เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	๗๒๓,๐๐๐.๐๐
๕๙. โครงการก่อสร้างถนนผิวคสล.ซอยกือมาลอ หมู่ที่ ๘	กองช่าง		๑๘๙,๐๐๐.๐๐
๖๐. โครงการก่อสร้างถนนผิวหินคลุกสายตาดิกา หมู่ที่ ๙	กองช่าง		๒๘๐,๐๐๐.๐๐
๖๑. โครงการก่อสร้างถนนผิวคสล.สายบ้านแบลโรตี หมู่ที่ ๙	กองช่าง		๓๐๖,๐๐๐.๐๐
๖๒. โครงการบุกเบิกถนนผิวหินคลุกสายบ้านปีเคาะถึงบ้านจะเยะหมู่ที่ ๙			๕๕,๐๐๐.๐๐
๖๓. โครงการซ่อมบำรุง รักษาถนน คูระบายของอบต.	กองช่าง		๓๐๐,๐๐๐.๐๐
๖๔. โครงการอุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	กองช่าง		๔๐๐,๐๐๐.๐๐
<b>การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</b>			
๖๕. โครงการดูแลสิ่งปฏิกูลของอบต.	กองสาธารณสุข		๔๕,๐๐๐.๐๐
๖๖. โครงการขุดลอกคลอง	กองสาธารณสุข	เงินสะสม	๖๖๓,๐๐๐.๐๐
<b>การส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข</b>			
๖๗. โครงการปกป้องสถาบันสำคัญของชาติ	สำนักปลัด		๓๐,๐๐๐.๐๐
๖๘. โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุบนท้องถนน	สำนักปลัด		๒๐,๐๐๐.๐๐
๖๙. โครงการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาองค์กรลูกเสือชาวบ้าน	สำนักปลัด		๑๐,๐๐๐.๐๐
๗๐. โครงการฝึกอบรมและทบทวนกิจการ อปพร.อบต.ตะลุโบะ	สำนักปลัด		๑๕๐,๐๐๐.๐๐
๗๑. โครงการระบบการแพทย์ฉุกเฉิน	กองสาธารณสุข		๕๐,๐๐๐.๐๐
๗๒. โครงการสร้างความปรองดองในพื้นที่	สำนักปลัด		๕๐,๐๐๐.๐๐
๗๓. โครงการป้องกันและบรรเทาความเดือดร้อนจากสาธารณภัยต่าง ๆ	สำนักปลัด		๓๐๐,๐๐๐.๐๐
		รวม	๑๙,๖๕๑,๔๗๐.๐๐

\* สำหรับประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ อยู่ระหว่างการดำเนินการแต่ยังมีได้เบิกจ่าย จำนวน ๕๕ โครงการ จำนวนงบประมาณ ๓๘,๐๐๐.- บาท

#### ๑.๒ การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาท้องถิ่นในเชิงคุณภาพ

##### การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

- จัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนเพื่อสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว
- ส่งเสริมให้ราษฎรรวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพพร้อมทั้งให้ความรู้ในเรื่องของการบริหารจัดการกลุ่มอาชีพ
- อบรมให้ความรู้แก่เกษตรกรในเรื่องกสิกรรมธรรมชาติและเกษตรทฤษฎีใหม่

##### การดำเนินงานด้านสังคม

- การควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชน
- จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายพักผ่อนหย่อนใจภายในหมู่บ้าน
- จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในหมู่บ้าน
- สนับสนุนสถานีตำรวจจรดอยสะเกิดในการจัดการฝึกอบรมด้านการแก้ไขปัญหาเสพติด

### การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- จัดให้มีเส้นทางคมนาคมที่สัญจรไปมาได้อย่างสะดวกภายในหมู่บ้านตำบล
- จัดให้มีระบบไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
- จัดการระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม
- ดำเนินงานก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่ง พนังกั้นน้ำตลิ่ง

### การดำเนินงานด้านแหล่งน้ำ

- ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านให้มีปริมาณน้ำใช้อุปโภคและบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการ
- ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ก่อสร้างพนังกั้นตลิ่งในบริเวณที่ได้รับความเสียหาย
- การขุดลอก คู คลองที่ตื้นเขินเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูน้ำหลาก

### การดำเนินงานด้านสาธารณสุข

- จัดหาและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเช่นโรคไข้เลือดออกโรคเอดส์ ฯลฯ
- อุทหนุนหน่วยงานด้านการสาธารณสุขเพื่อดำเนินงานด้านส่งเสริมสุขภาพอนามัย

### การดำเนินงานด้านการเมืองการบริหาร

- การส่งเสริมศักยภาพประชาคมหมู่บ้าน/ตำบล เพื่อรับฟังความคิดเห็นในการจัดทำแผนพัฒนาของท้องถิ่น
- จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปกฎหมายที่ใช้ในชีวิตประจำวันเป็นประจำทุกปี
- จัดให้มีการอบรมให้ความรู้และซักซ้อมแนวทางการปฏิบัติของสมาชิกอบต.และพนักงานอบต.เป็นประจำทุกปี

### การดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- สนับสนุนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นและกิจกรรมต่างๆ แก่ สถานศึกษาในสังกัดและให้ความรู้ภายในตำบลทุกแห่ง
- มอบทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์และไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู
- ส่งเสริมการจัดงานประเพณีศาสนา รวมทั้งการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่าอันดีงามของตำบล
- สนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มองค์กรหน่วยงานต่างๆ เช่น สภาวัฒนธรรมตำบล ตลาด, สภาวัฒนธรรมตำบล

### การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- จัดอบรมให้ความรู้การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้แก่ เด็ก เยาวชน ประชาชน และองค์กรประชาชนทุกระดับเพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีสำนึกร่วม
- จัดอบรม ศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยจากหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จ
- การจัดเก็บและขนถ่ายขยะมูลฝอยภายในชุมชน

## ๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

### สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในระยะที่ผ่านมา

#### ๒.๓.๑ การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

- จัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนเพื่อสร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว

#### ๒.๓.๒ การดำเนินงานด้านสังคม

- การควบคุม ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
  - จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจภายในหมู่บ้าน
  - จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในหมู่บ้าน

#### ๒.๓.๓ การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- จัดให้มีเส้นทางคมนาคมที่สัญจรไปมาได้อย่างสะดวกภายในหมู่บ้าน ตำบล
- จัดให้มีระบบไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
- จัดการระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม



- ๒.๓.๔ การดำเนินงานด้านแหล่งน้ำ
  - ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านให้มีปริมาณน้ำใช้อุปโภคและบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการ
  - ปรับปรุงระบบเหมืองฝายภายในหมู่บ้านได้แก่การก่อสร้างและซ่อมแซมฝายน้ำล้น
  - ก่อสร้างตาดเหมืองและพังกันตลิ่งในบริเวณที่ได้รับความเสียหาย
  - การขุดลอกลำเหมือง และลำน้ำภายในตำบล
- ๒.๓.๕ การดำเนินงานด้านสาธารณสุข
  - รณรงค์ป้องกันการควบคุมโรคติดต่อภายในพื้นที่
  - อุดหนุนหน่วยงานหลักประกันสุขภาพระดับพื้นที่ตำบลตะลุโบะ
- ๒.๓.๖ การดำเนินงานด้านการเมือง การบริหาร
  - การส่งเสริมศักยภาพประชาคมหมู่บ้าน / ตำบล เพื่อรับฟังความคิดเห็นในการจัดทำแผนพัฒนาของท้องถิ่น
  - จัดให้มีการอบรมให้ความรู้และซักซ้อมแนวทางการปฏิบัติของสมาชิกสภาอบต.และพนักงานอบต.เป็นประจำทุกปี
  - ส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่คณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาอบต. ข้าราชการส่วนท้องถิ่น รวมถึงพนักงานจ้างของอบต.
- ๒.๓.๗ การดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
  - สนับสนุนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นและกิจกรรมต่าง ๆ แก่โรงเรียน ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดแม่จ้องและสถานศึกษาให้ความรู้ภายในตำบลทุกแห่ง
  - ส่งเสริมการจัดงานประเพณี ศาสนา รวมทั้งการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่าดั้งเดิมของตำบล
  - อุดหนุนงบประมาณแก่โรงเรียน สภาวัฒนธรรมตำบล สภาวัฒนธรรมอำเภอ สภาเด็กและเยาวชน และ อบต.ที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา
- ๒.๓.๘ การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - การปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ , การขุดลอกคลอง และลำน้ำที่ตื้นเขิน
  - การแก้ปัญหาระบบกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งกูล

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

ผลการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง Strengths	จุดอ่อน Weakneses
๑. มีกลุ่มอาชีพอยู่เป็นจำนวนมากทุกหมู่บ้าน ๒. ชุมชนรวมตัวเป็นกลุ่ม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้ง่าย ๓. สภาพพื้นที่เหมาะสมสำหรับการทำการเกษตร ๔. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตำบล ๕. นโยบายการบริหารอบต.ตำบลมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ๖. ชุมชนเข้าใจและยอมรับข้อจำกัดด้านงบประมาณ ๗. ชุมชนมีวิถีชีวิตแบบชนบท ยึดมั่นประเพณี วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ๘. มีประเพณีโดดเด่น มีธรรมชาติสวยงาม มีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ ๙. การคมนาคมสะดวก มีถนนสายทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท และถนนอบต.ก่อสร้างทุกหมู่บ้าน	๑. การบริหารจัดการกลุ่มยังไม่เข้มแข็งเพียงพอ ๒. ขาดแหล่งน้ำอุปโภค บริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรเพียงช่วงสั้น โดยเฉพาะในฤดูแล้ง ๓. ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรและผู้ใช้แรงงาน ยากจนขาดที่ดินทำกิน มีหนี้สิน ขาดอำนาจต่อรอง ๔. ผลผลิตของชุมชนไม่ได้เปรียบเชิงแข่งขัน เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านทุนและเทคโนโลยี เพียงแค่ดำเนินชีวิตแบบพอมีพอกินใช้ในชีวิตประจำวัน ๕. มีปัญหามลภาวะกลิ่นปฏิกูลมูลฝอย มูลสัตว์และน้ำเสียในบางพื้นที่ ๖. บุคลากร งบประมาณ และอาคารสถานที่ของ ๗. อบต.มีไม่เพียงพอกับการกิจ ปริมาณงาน บริการประชาชน ๘. ชุมชนใกล้เมืองมีปัญหาเรื่องพฤติกรรมวัยรุ่น ๙. ผลิตภัณฑ์ OTOP ไม่เด่นชัด



ผลการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนา

โอกาส Opportunities	อุปสรรค Threats
<p>๑. นโยบายรัฐบาลเน้นแก้ปัญหาระดับรากหญ้า กระจายความเจริญสู่ชนบทผ่านกองทุนต่างๆ เช่น กทบ. SML.สปสช. กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เป็นต้น</p> <p>๒. การเข้าสู่ AEC</p>	<p>๑. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนรัฐบาลบริหารประเทศ</p> <p>๒. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรหรืออุดหนุนจากรัฐ มักได้รับโอนเข้า ไม่ทันเวลาหรือเหตุการณ์ในการพัฒนาและหรือแก้ไขปัญหาในตำบล</p> <p>๓. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติบางอย่าง ไม่เอื้อต่อการพัฒนาหรือการแก้ไขปัญหาของประชาชนและบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เร่งด่วนฉุกเฉิน</p> <p>๔. ขาดแหล่งงบประมาณในการก่อสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานขนาดใหญ่</p> <p>๕. วัฒนธรรมเมืองที่เข้าสู่ชุมชน ทำให้ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชุมชนเริ่มเสื่อม เลือนหาย</p> <p>๖. ตลาดหรือแหล่งรับซื้อสินค้าทางการเกษตร อยู่ไกล</p>

ประเด็นยุทธศาสตร์  
และแนวทางการพัฒนาตำบลตะลุโบะ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน**
- ๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
  - ๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร และปศุสัตว์ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล
  - ๑.๓ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ
  - ๑.๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น
  - ๑.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า
  - ๑.๖ ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและผลิตภัณฑ์
  - ๑.๗ พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และส่งเสริมการตลาดสินค้า OTOP
  - ๑.๘ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด
  - ๑.๙ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นสินทรัพย์ทางปัญญาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
  - ๑.๑๐ รณรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการประหยัดและลดหนี้สินในระดับครัวเรือน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒. ด้านการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ**
- ๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบทุกระดับ
  - ๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่สอดคล้องตามความต้องการของประชาชน
  - ๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
  - ๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
  - ๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กเยาวชนได้มีส่วนร่วมในด้านการแสดงออกด้านความคิดและมีนิสัยรักในการเรียน
  - ๒.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็ก เยาวชนและประชาชนให้มีคุณธรรมนำความรู้เกิดภูมิคุ้มกัน



- ๒.๗ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่างๆ
- ๒.๘ ส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว
- ๒.๑๐ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนโดยทั่วไป
- ๒.๑๑ ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ แก่ผู้ติดยาเสพติด
- ๒.๑๒ ส่งเสริมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- ๒.๑๓ ส่งเสริมการสร้างสุขภาพตามวิถีชุมชน
- ๒.๑๔ ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาบุคลากรรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

#### ๓. ด้านการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกีฬามันนันทนาการ
- ๓.๒ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการกีฬา สู่ความเป็นเลิศ
- ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา
- ๓.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
- ๓.๕ ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท
- ๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและการท่องเที่ยว
- ๓.๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการ การกีฬาและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- ๓.๘ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

#### ๔. ด้านการบริหารจัดการที่ดี

- ๔.๑ ส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาศักยภาพบุคลากรภายในองค์กร
- ๔.๒ พัฒนา ปรับปรุงจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ และพัฒนาสถานที่การปฏิบัติงาน
- ๔.๓ พัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ๔.๔ พัฒนาและสร้างระบบการให้บริการที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- ๔.๕ ปรับปรุงรูปแบบการทำงาน อำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนกระบวนการทำงาน
- ๔.๖ พัฒนาส่งเสริมระบบประชาสัมพันธ์การดำเนินงานขององค์กร

#### ๕. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

- ๕.๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก และทำเทียบเรือ
- ๕.๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร และการขนส่ง
- ๕.๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง
- ๕.๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา
- ๕.๕ จัดทำผังเมืองและผังตำบล

#### ๖. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- ๖.๑ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
- ๖.๔ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๖.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

### ๗. ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

- ๗.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๗.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยท้องถิ่นเพื่อให้เกิดสันติสุข
- ๗.๓ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

### ๒.๓ การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

#### การบริการจัดเก็บภาษีเคลื่อนที่

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีหรือรายได้ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยสร้างความเข้าใจให้แก่ประชาชนให้ตระหนักถึงหน้าที่ในการชำระภาษี ทำให้การจัดเก็บภาษีครบถ้วน ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะมีรายได้ที่จัดเก็บเองมากขึ้น จึงจัดเจ้าหน้าที่ออกบริการจัดเก็บภาษีเคลื่อนที่ไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อสร้างความสะดวกในการชำระภาษีให้แก่ประชาชน และเพิ่มรายได้ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ

#### ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลและมีสุขภาพอนามัยแข็งแรง

สุขภาพที่แข็งแรง เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการดำรงชีวิต ดังคำที่ว่า “ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ” คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ จึงมีนโยบายในการเพิ่มคุณภาพระบบควบคุมและป้องกันการรักษาสุขภาพอนามัยให้มีประสิทธิภาพ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ดูแลให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าทางสังคม โดยส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมชมรมผู้สูงอายุและให้การตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกเดือน

#### ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลเอาใจใส่

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเอาใจใส่ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมให้มีอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) ทุกหมู่บ้าน ปฏิบัติงานร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เพื่อให้การช่วยเหลือ พิ้นฟู และดูแลเอาใจใส่ ผู้สูงอายุ รวมถึง ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีขึ้น

#### การเสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชน

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีหน้าที่หนึ่งในการส่งเสริมและเสริมสร้างศักยภาพเด็กและเยาวชนในพื้นที่ที่ได้รับโอกาสในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้แก่เด็กและเยาวชนในพื้นที่ตำบลตะลุโบะ

#### การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตำบลตะลุโบะ มักจะประสบกับปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้งและวาตภัยอยู่เสมอ องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ ได้ให้ความช่วยเหลือประชาชนโดยจัดรถบรรทุกน้ำเพื่อบริการประชาชนที่ประสบปัญหาอย่างต่อเนื่องทุกคร้วเรือน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน โดยให้บริการนอกเวลาราชการและไม่เว้นวันหยุด อีกทั้งปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านให้ใช้การได้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีน้ำไว้อุปโภคบริโภค

#### การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมและสนับสนุน การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน ทั้งภัยอาชญากรรมและภัยจากยาเสพติด องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะได้ร่วมกับผู้นำท้องถิ่น (กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน) และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการเฝ้าระวังและป้องกันภัย ทั้งอาชญากรรม อุบัติเหตุ และยาเสพติด โดยการตั้งจุดตรวจ และเข้าตรวจพื้นที่ในทุกหมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและปลอดภัย และหากตรวจพบผู้เสพยาเสพติดก็ดำเนินการส่งเข้ารับการบำบัดเพื่อคืนคนดีสู่สังคม



## ๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

### ๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่อบต.ตะลูโบะได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้อาชีพของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของอบต.ตะลูโบะนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทั่วครัวเรือน
  ๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน
  ๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
  ๔. ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
  ๖. เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
  ๗. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
  ๑๐. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
  ๑๑. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุข
  ๑๓. ไม่มีเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
  ๑๔. ปัญหาไข้เลือดออกลดลง
  ๑๖. ชุมชนในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
  ๑๗. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
  ๑๘. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
  ๑๙. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของอบต.ตะลูโบะ
  ๒๐. ประชาชนได้รับการบริการจากงานบริการต่างๆ ของอบต.ตะลูโบะด้วยความสะดวก
- สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้
๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไปมา เช่น ถนน AC ในเขตอบต.ตะลูโบะทั้งหมด
  ๒. มีสำนักงานแห่งใหม่เพื่อรองรับการบริการประชาชน
  ๓. ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพเพื่อนำไปประกอบอาชีพเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน
  ๔. ชุมชนในเขตอบต.ตะลูโบะมีระบบระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น
  ๕. การกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

### ๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของอบต.ตะลูโบะปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ สามารถดำเนินการได้ตามที่ประชาชนต้องการเฉลี่ย ๓ ปี ซึ่งการดำเนินงานนั้นก็สามารถส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตอบต.ตะลูโบะ ดังนี้

๑. การก่อสร้างถนนเพิ่มขึ้นในเขตอบต.ตะลูโบะ ทำให้การระบายน้ำได้เข้าเกิดน้ำท่วมขังในบางจุด ทำให้อบต.ตะลูโบะต้องเร่งก่อสร้างรางระบายน้ำเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว
๒. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัด ก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ เท้า ปาก เป็นต้น
๓. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ
๔. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพาะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ



๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

**ปัญหา**

- ๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- ๓) ชุมชนในเขตอบต.ตะลุโบะมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- ๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของอบต.ตะลุโบะที่จะสามารถดำเนินการได้

**อุปสรรค**

- ๑) การขาดความรู้เรื่องของระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง
- ๒) อบต.ตะลุโบะมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน
- ๓) อบต.ตะลุโบะสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของอบต.ตะลุโบะ

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนพัฒนาสี่ปีมาเป็นกรอบในการจัดทำให้มี ความสอดคล้องกัน
- ๒) การดำเนินงานของอบต.ตะลุโบะควรจะให้เป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรจะพิจารณา โครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ
- ๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนสี่ปี
- ๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไข ปัญหาเรื่องน้ำประปา

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและ ถูกต้อง ในการบริการของอบต.ตะลุโบะ
- ๓) เจ้าหน้าที่อบต.ตะลุโบะควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างอบต.ตะลุโบะกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับอบต.ตะลุโบะ

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

**ปัญหา**

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีของอบต.ตะลุโบะยังมีบางโครงการ/กิจกรรมที่ไม่สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนา คือ ไม่มีในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๒) อบต.ตะลุโบะไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/ กิจกรรมและครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๓) อบต.ตะลุโบะไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย



### อุปสรรค

- ๑) อบต.ตะลุโบะมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด
- ๒) อบต.ตะลุโบะตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

### ➤ แนวทางการแก้ไข

#### (๑) การดำเนินงานของอบต.ตะลุโบะ

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนยุทธศาสตร์จังหวัดและแผนพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดมาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) อบต.ตะลุโบะควรพิจารณาดังงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิตและปัญหาสาธารณสุขที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

#### (๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ เครื่องมืออำนวยความสะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของอบต.ตะลุโบะ
- ๓) เจ้าหน้าที่อบต.ตะลุโบะต้องบริการด้วยความยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างอบต.ตะลุโบะกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับอบต.ตะลุโบะ

### ➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

#### ปัญหา

- ๑) อบต.ตะลุโบะได้รับการจัดสรรงบประมาณรายรับบางประเภทและเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาลน้อยกว่าปีที่ผ่านมาซึ่งไม่ได้รับตามที่ตั้งประมาณการรายรับไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทำให้ไม่สามารถดำเนินการโครงการได้ทั้งหมด
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ
- ๓) ชุมชนในเขตอบต.ตะลุโบะมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมากไม่เพียงพอกับงบประมาณและความเดือดร้อนของประชาชน
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

### อุปสรรค

- ๑) อำนาจหน้าที่มีข้อจำกัดทางกฎหมายแนวทางปฏิบัติราชการทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

### ➤ แนวทางการแก้ไข

#### (๑) การดำเนินงานของอบต.ตะลุโบะ

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น



๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) อบต.ตะลุโบะควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

**(๒) การบริการประชาชน**

๑) ควรปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นเพื่อให้ชุมชนน่าอยู่มากขึ้น

๒) อบต.ตะลุโบะควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านระบบออนไลน์และทางหอกระจายข่าวมากกว่านี้ และประชาสัมพันธ์ข่าวบ่อยๆ

๓) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของอบต.ตะลุโบะ

ส่วนที่ ๓  
ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น  
พ.ศ.๒๕๖๑- ๒๕๖๔

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

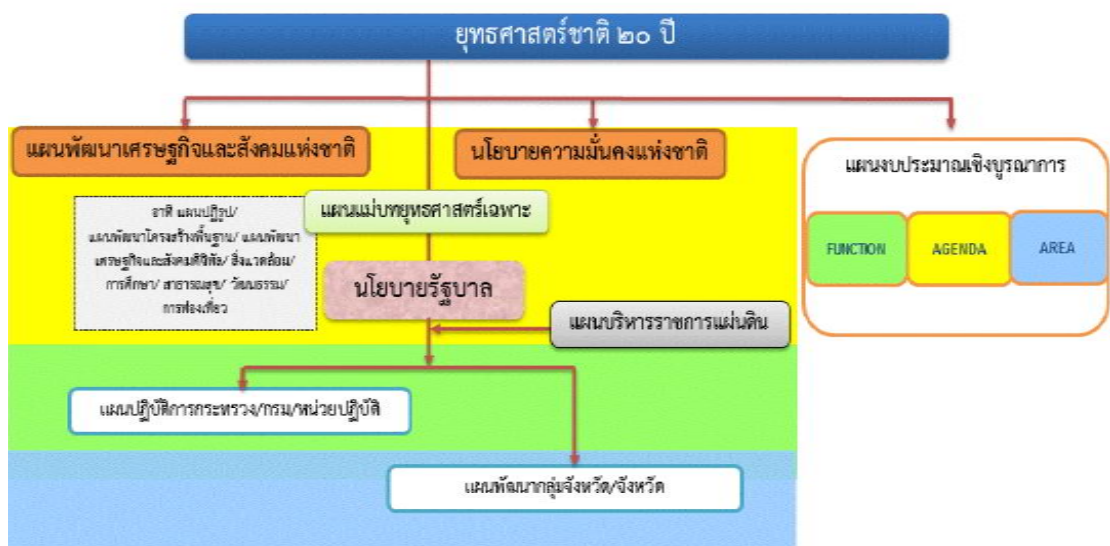
การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปย่อได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์  
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว  
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”  
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข  
และตอบสนองต่อการบรรลุ  
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต  
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง  
ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม** ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ



ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ



## ๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้รับการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

## ๒. สารสำคัญ

### ๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า

ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทาง

เศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของ ผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤตการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤตเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ - ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๔ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลที่มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนี้ ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับกลาง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สาหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังคงขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำนายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุดังกล่าวอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี



โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านั้นได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยึดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศไทย เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยึดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

## ๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤตประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

## วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”



### ความมั่นคง

- **การมีความมั่นคงปลอดภัย** จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลางที่ไม่ไปสู่การบริหารประเทศที่หยาบและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถมีกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- **ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ



### ความมั่งคั่ง

- **ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม



### ความยั่งยืน

- **การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- **การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความภาคภูมิใจ คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม** ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

**๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

**๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น
- (๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก



- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำกรเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตบการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงชัน

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตบผลิตภาพแรงงาน และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

**๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน** เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจ

ให้เข้มแข็ง

**๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม** เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

**๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการ

อุทกภัยอย่างบูรณาการ



- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

**๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ** การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

## ๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห่วงโซานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

## ๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

**๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ** กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

**๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย** มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

**๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ** มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

## ๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) ของอบต.ตำบลบ้านเหลื่อม มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อบต. จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ของอบต. ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

### ๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

### ๒. สถานะของประเทศ

#### ๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ สามปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการส่งสมรรถนะความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

**๒.๑.๓** ผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าภาพการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

**๒.๑.๔** การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

**๒.๑.๕** อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการแข่งขันเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิด

**๒.๑.๖** สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับขึ้นจากการฝึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

**๒.๑.๗** สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย และยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

## ๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครภมิในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าจะในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)\* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคน ในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากร ในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง\*

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ



(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษามีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุด นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบท

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุข พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร ระหว่างกรุงเทพฯ และภาคใต้แตกต่างกัน

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้นจากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ เพิ่มขึ้นทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบ

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า ระบบประกันสังคมและระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นและรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยอย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสะบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

### ๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหา ความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่ เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการ สูญเสียระบบนิเวศอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรและห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณลดลงในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความ ต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด แต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวันของความต้องการใช้ โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุด ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นเพิ่มขึ้นเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ ลุ่มน้ำ หลัก น้ำตามธรรมชาติ ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่าง น้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่ กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความเสี่ยง เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายใน การสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีก

### ๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวนโยบายการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ย ต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอย กลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหา การกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้เคลือบอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสีย อันตรายจากภาคอุตสาหกรรม โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งภาค อุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่า มาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่ วิกฤติ ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิง ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ และการ ปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มา จากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่ง น้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะน้าดินที่มี ปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการ บำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วงปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วัตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้นๆ ของโลก

## ๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

### ๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง แต่ต้องประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปฏิบัติงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลี่ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่องพบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลถือว่าอยู่ในระดับดีแสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับ

### ๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

**(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.**

ในระยะเวลาที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยสัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลเพิ่มขึ้น มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและอปท. ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลและเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

**๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน**

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชัน ในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากรัฐกิจในโลกสมัยใหม่ ในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่ในอันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่ในอันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

**๓ บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย****๓.๑ บริบทภายใน****๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน**

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้ภัยคุกคามรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย

(๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

### ๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

### ๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ และการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๘ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

### ๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสาธารณสุขเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น

### ๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีมาตราสำคัญ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพการพัฒนา อาทิ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบและ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น และมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

### ๓.๒ บริบทภายนอก

#### ๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

#### ๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ ทรานซิวเตอร์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

#### ๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมกรบริโภคของคนในประเทศ

### ๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อชาติเติมต่อสถานการณ์ความเสี่ยงต่อของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพพลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

### ๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ

ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

## ๔ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

### ๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนา ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

### ๔.๓ เป้าหมาย

#### ๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

#### ๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาด้าน

#### ๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

#### ๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

#### ๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

### ๕ แนวทางการพัฒนา

#### ๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

##### ๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

##### ๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี ให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต สามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย



### ๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

### ๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

### ๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน สู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน เพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่ผสมผสานกับศักยภาพของพื้นที่ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

### ๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

#### ๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่ก่อให้เกิดภาระแก่บุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

### ๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคูณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

### ๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ กระตุ้นการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การ

ขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

### ๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำและบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นต้น

**๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค** การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

#### ๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

**๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง** เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขโรค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

#### ๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

**๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ** ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

#### ๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

**๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ** โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์การบริหารจัดการ

น้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

**๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม** สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

**๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว** เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

**๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม** ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

**๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ** ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

**๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ** เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

### ๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

**๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ** โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

**๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ** ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

**๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม** สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

**๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ** สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

### ๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนาภูมิภาค/แผนพัฒนาจังหวัด

#### - แผนพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ตามกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีจะต้องมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีตามสภาพพื้นที่ของตนตามอำนาจหน้าที่ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานี พื้นที่ภาคใต้ ซึ่งจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

#### ภาคใต้

๑. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง **ควร** เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากปาล์ม น้ำมัน พัฒนาการปลูกข้าวและการเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล

๒. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง ปัตตานี ภูเก็ต กระบี่ และตรัง **ควร** เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

๓. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานีและนราธิวาส **ควร** เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐและสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการทำงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิต โดยกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ศูนย์กลางทางพารา ฮาลาล และชายแดน จำนวนประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

๓.๑ พัฒนาระบบการสร้างความมูลค่าเพิ่มสินค้าทางพารา ระบบการผลิตการแปรรูปและช่องทางการตลาดสินค้าทางพารา

๓.๒ พัฒนาศินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์การค้าการลงทุน ทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แผนพัฒนาภูมิภาคใต้ชายแดนใต้ เป็นแผนที่จัดทำโดยยึดแนวทางการบูรณาการของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ

## ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจังหวัดปัตตานี

( พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ )

## ๑. วิสัยทัศน์จังหวัดปัตตานี

วิสัยทัศน์ : แหล่งผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพ บนพื้นฐานความมั่นคงในการดำรงชีวิตและผลิตภัณฑ์ฮาลาลชั้นนำของประเทศไทยที่ได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความมั่นคงในการดำรงชีวิต

## คำอธิบายวิสัยทัศน์

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีคิดและมุมมองต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานีให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพและผลิตภัณฑ์ฮาลาลชั้นนำของประเทศได้มาตรฐานสากล บนพื้นฐานการดำรงชีวิต พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

ผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพ หมายถึง การเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานเกษตรดีที่เหมาะสมกับการผลิต (GAP) และผลผลิตมีประสิทธิภาพตามความต้องการของตลาดและสามารถเป็นวัตถุดิบป้อนโรงงานอุตสาหกรรมฮาลาลอย่างเพียงพอ ได้แก่ ผลผลิตสัตว์น้ำ ยางพารา และพืชทางเลือกใหม่ ๆ เป็นผลผลิตที่ได้รับการยอมรับ และเชื่อมั่นจากผู้บริโภคและผู้ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องและเป็นผลผลิตที่เกิดจากการเกษตรเชิงสร้างสรรค์ พร้อมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตทางเกษตรที่สำคัญของจังหวัด เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล ผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นผลิตภัณฑ์ OTOP ระดับ ๕ ดาว ให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดให้เข้มแข็งและขยายตัวเพิ่มขึ้น

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำปรัชญา วิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาล มาใช้เป็นธงนำ (Flagship) การพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนโดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรก ปฏิกูลหรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นที่ยกเว้นโดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งของศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจ ของคนเชื้อสายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการผลิตเพื่อการบริโภคในชุมชนท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียงและการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาลเป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล เช่น อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล แพชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรี และบริการฮาลาล เพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาลชั้นนำของประเทศที่ได้มาตรฐานสากลเป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงานสร้างรายได้แก่จังหวัด ประชาชนมั่นคงในการดำรงชีวิต พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน หมายถึงประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความเป็นอยู่ดี มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย สุขภาพดี มีการศึกษาสูง อาชีพมั่นคงและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่น และอยู่ในสังคมที่มีความสงบสุข มีความพร้อมด้านการบริการขั้นพื้นฐาน มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีทรัพยากรที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสามารถแสดงออกถึงวิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของตนเอง มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสู่ประชาคมอาเซียนเป็นพื้นที่ที่คนในจังหวัดและรวมทั้งคนในจังหวัดและคนภายนอกสามารถท่องเที่ยวในจังหวัดได้อย่างปลอดภัยและวางใจ

## ๒. เป้าประสงค์รวม

๑. เสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร ฮาลาล การค้า ทูทางสังคมและการท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ความเท่าเทียมทางสังคมและเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงที่เข้มแข็งจากชุมชน ค่าเฉลี่ยของดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ของจังหวัดปัตตานีร้อยละ ๘๕
๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาจังหวัด และการสร้างความมั่นคงด้านพลังงานและการพึ่งพาตนเองทางอาหารอัตราการลดลงของค่าใช้จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัย
๔. เสริมสร้างศักยภาพการบริหาร การบริการภาครัฐ ให้เป็นที่เชื่อมั่นจากสังคม และเตรียมพร้อมสังคมสู่อาเซียน ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อระบบการบริหาร และการบริการของภาครัฐ



### ๓. ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๓.๑ การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็ง แข่งขันได้
- ๓.๒ การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้ (น้ำหนักร้อยละ ๑๕)
- ๓.๓ การพัฒนา และสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม (น้ำหนักร้อยละ ๒๕)
- ๓.๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน (น้ำหนักร้อยละ ๑๐)
- ๓.๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน (น้ำหนักร้อยละ ๑๕)

### ๔. กลยุทธ์

- ๔.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรรองรับอุตสาหกรรมเกษตร และการส่งออก
- ๔.๒ พัฒนาการบริหารจัดการสินค้าเกษตรให้เกิดมูลค่าเพิ่มรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
- ๔.๓ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพิ่มผลิตภาพแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบรองรับอุตสาหกรรมการค้าและบริการ
- ๔.๔ พัฒนาระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน

### ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดปัตตานี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เป้าประสงค์	ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตผลทางเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก เพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรที่ตรงกับความต้องการของตลาด
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เป้าประสงค์	การสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตรที่มีมูลค่าการจำหน่ายเพิ่มขึ้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เป้าประสงค์	การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน สังคม และการสร้างความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ ประชาชนสามารถดำรงชีวิตในชุมชนท้องถิ่นอย่างมีความสุข ปลอดภัยและมีความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เป้าประสงค์	การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ และแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้ ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่ และเป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้

### ๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี โดยมีรายละเอียดดังนี้

**วิสัยทัศน์ (Vision) “ เป็นองค์ในการพัฒนาท้องถิ่น บริหารจัดการอย่างเสมอภาคและทั่วถึง สร้างสังคมสันติสุขสู่ประชาคมอาเซียน ”**

ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ๕๐ แนวทาง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและการแก้ไขปัญหาความยากจน
  - ๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
  - ๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร และปศุสัตว์ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล
  - ๑.๓ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ
  - ๑.๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น
  - ๑.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า
  - ๑.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า
  - ๑.๖ ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและผลิตภัณฑ์



- ๑.๗ พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และส่งเสริมการตลาดสินค้า OTOP
- ๑.๘ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด
- ๑.๙ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นสินทรัพย์ทางปัญญาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- ๑.๑๐ รมรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการประหยัดและลดหนี้สินในระดับครัวเรือน

#### ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

- ๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบทุกระดับ
- ๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่สอดคล้องตามความต้องการของประชาชน
- ๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
- ๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- ๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กเยาวชนได้มีส่วนร่วมในด้านการแสดงออกด้านความคิด และมีนิสัยรักในการเรียน
- ๒.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็ก เยาวชนและประชาชนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน
- ๒.๗ ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นต่าง ๆ
- ๒.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว
- ๒.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนโดยทั่วไป
- ๒.๑๐ ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่ ผู้ติดยาเสพติด
- ๒.๑๑ ส่งเสริมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- ๒.๑๒ ส่งเสริมการสร้างสุขภาพตามวิถีชุมชน
- ๒.๑๓ ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาบุคลากรรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

#### ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ
- ๓.๒ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการกีฬา สู่ความเป็นเลิศ
- ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา
- ๓.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
- ๓.๕ ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท
- ๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและการท่องเที่ยว
- ๓.๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการ การกีฬาและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- ๓.๘ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

#### ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๑. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
๒. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
๓. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียมและเป็นธรรม
๔. บริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

#### ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

- ๕.๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก และทำเทียบเรือ
- ๕.๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร และการขนส่ง
- ๕.๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง
- ๕.๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา
- ๕.๕ จัดทำผังเมืองและผังตำบล

## ๖. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- ๖.๑ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
- ๖.๔ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๖.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

## ๗. ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

- ๗.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๗.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยท้องถิ่นเพื่อให้เกิดสันติสุข
- ๗.๓ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

## ๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต.ตะลุโบะ)

### ๒.๑ วิสัยทัศน์ “ เกษตรก้าวหน้า แหล่งเรียนรู้ทางประวัติ พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมั่นคง ”

บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารของประชาชนโดยยึดหลัก “ซื่อสัตย์ สะอาด โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ และเป็นกลไกในการสนับสนุนและเป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการบริหารจัดการ ในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพแบบมีส่วนร่วม และสามารถแก้ไขแก้ไขปัญหา สนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง”

### ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะ

ได้ดำเนินการเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒ ) พ.ศ.๒๕๕๙ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ ๕๐ แนวทาง

### ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและ การแก้ไขปัญหาความยากจน

- ๑.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๑.๒ ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร และปศุสัตว์ตามแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรม อาหารฮาลาล
- ๑.๓ ส่งเสริมโครงการตามแนวพระราชดำริ
- ๑.๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุนในท้องถิ่น
- ๑.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า
- ๑.๖ ส่งเสริมสนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและผลิตภัณฑ์
- ๑.๗ พัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์และส่งเสริมการตลาดสินค้า OTOP
- ๑.๘ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและการตลาด
- ๑.๙ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นสินทรัพย์ทางปัญญาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- ๑.๑๐ รณรงค์ให้ความรู้เพื่อสร้างจิตสำนึกในการประหยัดและลดหนี้สินในระดับครัวเรือน

### ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

- ๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบทุกระดับ
- ๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่สอดคล้องตามความต้องการของประชาชน
- ๒.๓ ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
- ๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา



- ๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กเยาวชนได้มีส่วนร่วมในด้านการแสดงออกด้านความคิดและมีนิสัยรักในการเรียน
- ๒.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเด็ก เยาวชนและประชาชนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน
- ๒.๗ ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นต่าง ๆ
- ๒.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและสถาบันครอบครัว
- ๒.๙ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนโดยทั่วไป
- ๒.๑๐ ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดตลอดถึงการบำบัดฟื้นฟูทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจแก่ผู้ติดยาเสพติด
- ๒.๑๑ ส่งเสริมการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- ๒.๑๒ ส่งเสริมการสร้างสุขภาพตามวิถีชุมชน
- ๒.๑๓ ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาบุคลากรรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

### ๓. ด้านการพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

- ๓.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการกีฬา การออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ
- ๓.๒ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะด้านการกีฬา สู่ความเป็นเลิศ
- ๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา
- ๓.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว
- ๓.๕ ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท
- ๓.๖ ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและการท่องเที่ยว
- ๓.๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการ การกีฬาและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- ๓.๘ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างภาพลักษณ์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง

### (๔) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

- ๔.๑. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน
- ๔.๒. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
- ๔.๓. การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียมและเป็นธรรม
- ๔.๔. บริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

### ๕. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

- ๕.๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำระบบชลประทานขนาดเล็ก และทำเทียบเรือ
- ๕.๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร และการขนส่ง
- ๕.๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง
- ๕.๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา
- ๕.๕ จัดทำผังเมืองและผังตำบล

### ๖. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

- ๖.๑ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖.๓ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชนและเมือง
- ๖.๔ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย
- ๖.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ



### ๗. ด้านความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

- ๗.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๗.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความสงบเรียบร้อยท้องถิ่นเพื่อให้เกิดสันติสุข
- ๗.๓ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถและมีศักยภาพในการสนับสนุนงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องถิ่น

### ๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ระบบสาธารณสุขภูมิภาค สาธารณูปโภค การคมนาคมขนส่ง มีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการประชาชนอย่างทั่วถึง
๒. ส่งเสริมพัฒนาอาชีพสร้างงาน เพิ่มรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิตและดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคมให้ได้รับการและสวัสดิการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึง เป็นหมู่บ้านปลอดภัยเสถียร
๓. ประชาชนมีความสามัคคี สามารถป้องกันและรับมือจากสาธารณภัยต่างๆได้ ปัญหาเสถียรและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนลดลง
๔. ประชาชนยึดถือและปฏิบัติตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ของอำเภอ
๕. ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น
๖. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในวันสำคัญทางศาสนา และร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟู รักษาศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาของท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น
๗. อบต.มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพิ่มมากขึ้น
๘. พัฒนาคณะกรรมการศึกษา สังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่การพึ่งตนเองได้

### ๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ ที่อบต.จัดให้มีขึ้นในแต่ละปี
๒. จำนวนประชาชนในเขตอบต. มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกีฬาเพื่อขึ้น
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับอบต.เพื่อขอรับสิทธิได้รับการบริการอย่างทั่วถึงทุกคน
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และพึ่งตนเองได้ มากขึ้น
๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้น
๖. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
๗. ปัญหาเสถียรในพื้นที่ลดลง
๘. อบต.ตำบลตะลุโบะมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

### ๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลตะลุโบะจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้ปีละ ๓ โครงการ
๒. ประชาชนในเขตอบต.มีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกีฬาเพื่อขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนโดยทั่วไปที่มีสิทธิและลงทะเบียนกับ อบต.เพื่อขอรับสิทธิได้รับการบริการอย่างทั่วถึงทุกคน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
๔. จำนวนกลุ่มส่งเสริมอาชีพเพิ่มขึ้นปีละ ๒ กลุ่ม เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๕. จำนวนครัวเรือนในตำบลตะลุโบะสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ ครัวเรือนต่อปี
๖. ประชาชนผู้ประสบสาธารณภัยมีความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ร้อยละ ๘๐
๗. ปัญหาเสถียรที่เกิดขึ้นในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี
๘. อบต.ตะลุโบะมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ ๖๐



## ๒.๖ กลยุทธ์

๑. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค และทำการเกษตร
๓. พัฒนาด้านสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา สาธารณสุข และการกีฬา
๕. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส
๖. ส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนให้เข้มแข็ง
๗. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มองค์กรประชาชนให้มีความเข้มแข็ง
๘. ป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู ติดตามและช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติด
๙. สนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๑๐. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายประชาธิปไตย
๑๑. พัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยว
๑๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๓. อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๔. ส่งเสริมให้ประชาชนนำแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต
๑๕. พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง
๑๖. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานในด้านต่างๆของอบต.ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

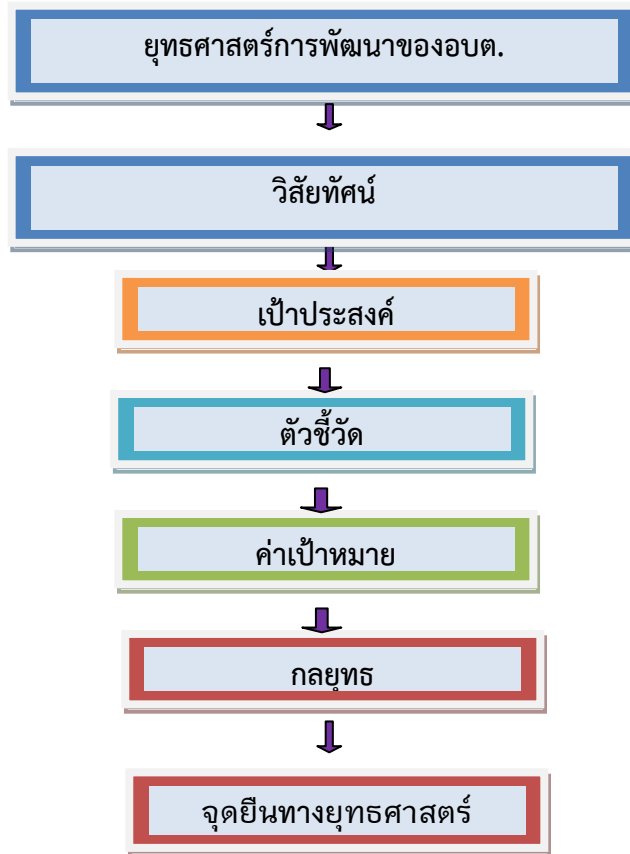
## ๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความปลอดภัย โดยได้รับการสาธารณสุขด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความสะดวกรวดเร็ว และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) กำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบและมีความยั่งยืน
- ๕) อบต.มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน



๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของอบต.มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้



๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์การจัดยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต ด้วยเทคนิค SWOT

การวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึง ปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength = S) จุดอ่อน (Weakness = W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส (Opportunity = O) และอุปสรรค (Threat = T) เป็นเครื่องมือ โดยผ่านกระบวนการประชุมร่วมกันทุกภาคีทั้งภาครัฐและภาคประชาชน โดยสรุป ได้ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. ประชากรนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๙๙.๙๘ มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์และมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น ในการเป็นศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนาอิสลามในดินแดนอุษาคเนย์ที่เรียกกันว่า “ระเปียงเมกกะ” และการครองตนตามวิถีอิสลามของตะลุโบะ ส่วนใหญ่ในปัจจุบันเป็นจุดแข็งเชิงสัญลักษณ์ที่โลกมุสลิมให้อยอมรับในอัตลักษณ์ของตำบล สถานะของเมืองปัตตานี
๒. ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลตะลุโบะอุดมสมบูรณ์ ทั้งผิวดิน และแหล่งน้ำอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตร การประมง เนื่องจากติดกับคลองแม่น้ำ และเป็นแหล่งผลิตเศรษฐกิจ ข้าว มะพร้าว ไม้ผล พืชผัก
๓. มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศูนย์กลางทางศาสนาทางประวัติศาสตร์ และศูนย์รวมจิตใจของประชาชนในพื้นที่ผู้นับถือศาสนาอิสลาม
๔. มีการร่วมกลุ่มของภาคประชาชนเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเข้มแข็ง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน/หมู่บ้าน เช่น กลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ผลิตสินค้าฮาลาลของชุมชนรองรับการพัฒนาซึ่งมีการรวมกลุ่มอย่างเข้มแข็งเป็นจำนวนมาก หลายสาขา เช่น ข้าวเกรียบ หมวกกะปิเยาะ ผ้าคลุม ผลไม้แปรรูป
๕. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม

๖. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด

๗. มีอัตลักษณ์เฉพาะด้าน ประเพณี วัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่หลากหลายสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยว

๘. มีแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ชัดเจน

๙. มีภูมินิเวศน์ที่เหมาะสมที่จะเป็นเมืองน่าอยู่ น่าอาศัย และน่าท่องเที่ยว

๑๐. มีประชาชนชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพในการแข่งขันสูง

#### จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. ขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จัก

๒. บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง

๓. ขาดความรู้ / ผู้รู้ด้านภาษา / การท่องเที่ยว / อาชีพเสริม

๔. งบประมาณมีจำนวนจำกัด และขาดการสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

๕. ปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น

๖. บุคลากรและเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน

๗. แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งอยู่ในเขตป่าสงวน เขตอุทยานแห่งชาติ ยากต่อการเข้าถึงและพัฒนา

๘. ช่วงฤดูฝนจะมีฝนตกหนักและในช่วงฤดูแล้งจะมีสภาวะอากาศที่แล้งยาวนาน

๙. มีแหล่งน้ำแต่ไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่

๑๐. เกษตรกรไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน

๑๑. ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของท้องถิ่นน้อย

#### ปัจจัยภายนอก

##### โอกาส (Opportunity = O)

๑. เป็นพื้นที่ซึ่งจังหวัดปัตตานีกำหนดให้เป็นพื้นที่การเกษตรกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย การเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ของจังหวัด

๒. มีการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. ได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ

๔. นโยบายการกระจายอำนาจเป็นสาเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับบทบาท ภารกิจ หน้าที่ และพัฒนาระบบบริหารงานของท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและมีระบบบริหารจัดการที่ดี

๕. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ป่าไม้ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

##### อุปสรรค (Threat = T)

๑. สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ในระดับภูมิภาคส่งผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๒. เกิดปัญหาภัยแล้งยาวนาน ทำให้ขาดแคลนน้ำอุปโภค – บริโภค ในช่วงฤดูแล้งในบางพื้นที่ และฝนจะตกหนักในช่วงฤดูฝนทำให้เกิดปัญหาอุทกภัย

๓. แรงงานต่างด้าวก่อให้เกิดปัญหาสังคมในพื้นที่ส่งผลให้เกิดปัญหาโรคติดต่อต่างๆ ปัญหาด้านสังคมต่างๆ เพิ่มขึ้น

๔. สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราชพัสดุ ที่สาธารณะ ที่ดินเขตป่าสงวนแห่งชาติถูกบุกรุกเป็นจำนวนมาก

๕. ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น

๖. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น

๗. มีปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เพิ่มขึ้น

๘. มีการแสวงหาผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรเพื่อหวังผลตอบแทนในระยะสั้น

๙. วิกฤติโลกร้อน ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งธรรมชาติ

๑๐. สภาวะการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคง นโยบายรัฐบาลที่ไม่มีความต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

### ๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของอบต. นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดยุทธศาสตร์ ดังนี้

#### ๑. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ไขปัญหาความยากจน

๑.๑ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพของตนเอง

๑.๒ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็งและขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ

๑.๓ ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ เนื่องจากต้องผ่านพ่อค้าแม่ค้าคนกลาง

๑.๔ การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน

๑.๕ การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงมีน้อยและขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๑.๖ ขาดความสนใจและความเข้าใจในระบบเสริมสร้างเข้มแข็งในระบบเศรษฐกิจของชุมชน

#### ๒. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

๒.๑ การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน

๒.๒ เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด และเพื่อนค่านิยมที่ผิด ๆ และอาจท้องก่อนวัยอันสมควร

๒.๓ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพของตนเอง

๒.๔ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีถูกสังคมนิยมใหม่ค่อยๆเปลี่ยนแปลงไปและไม่ค่อยมีผู้สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๕ การพัฒนายังขาดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๖ เร่งการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานเชิงปริมาณและคุณภาพ

#### ๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาเด็กและเยาวชนกลุ่มทุกเพศทุกวัยยังขาดความพร้อมด้านเวลา และสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว ความเข้าใจที่เป็นองค์รวมทั้งกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ สถาบันทางสังคมหลักในการพัฒนาให้เด็กและเยาวชนมีความเข้มแข็งใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๓.๒ ประชาชนขาดจิตสำนึกในการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๓ การพัฒนา บุรณะและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์ เดิมที่มีอยู่ยังไม่สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนอย่างเพียงพอและเข้าใจ

#### ๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการ

๔.๑ ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง

๔.๒ ขาดอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน

๔.๓ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

๔.๔ ขาดความสนใจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการเมืองมีน้อย มุ่งแต่ประกอบอาชีพหลักการเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขโดยบูรณาการมีส่วนร่วมกันมีน้อย



๕.๕ มุ่งเร่งพัฒนาระบบราชการอย่างต่อเนื่อง และขาดการเน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์หลักการบริหารธรรมาภิบาล  
ให้แก่เจ้าหน้าที่

**๕. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน**

- ๕.๑ ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น
- ๕.๒ ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
- ๕.๓ รางระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันทำให้น้ำขังเป็นบางจุด
- ๕.๔ แหล่งน้ำในการเกษตรไม่พอเพียงในช่วงฤดูแล้งและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคและยังไม่ได้มาตรฐาน

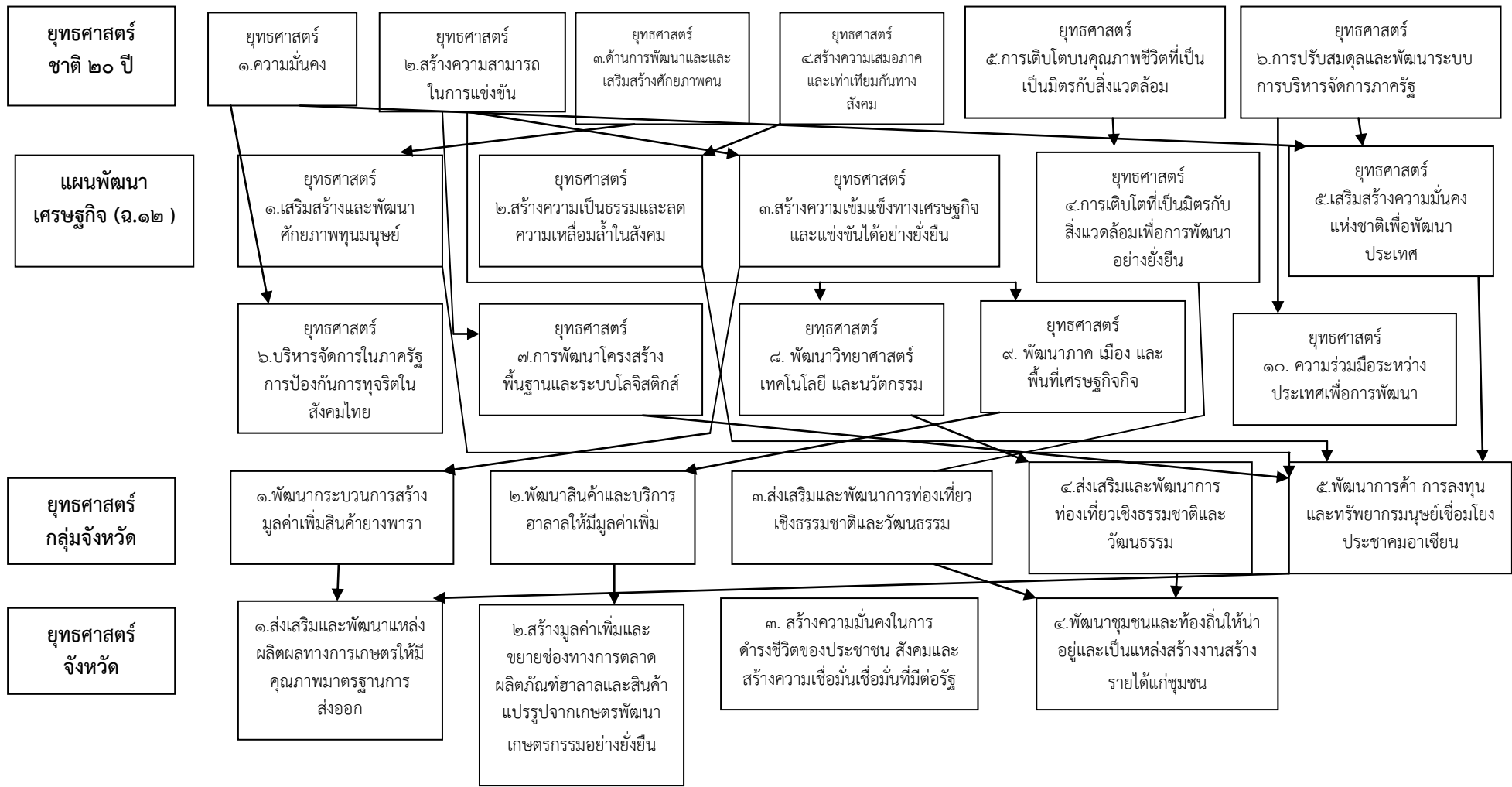
**๖. ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**

- ๖.๑ ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะในชุมชน
- ๖.๒ การพัฒนา บึงและพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์เดิมที่มีอยู่  
ยังไม่สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนอย่างเพียงพอและเข้าใจ
- ๖.๓ ประชาชนยังขาดจิตสำนึกและเข้าใจการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

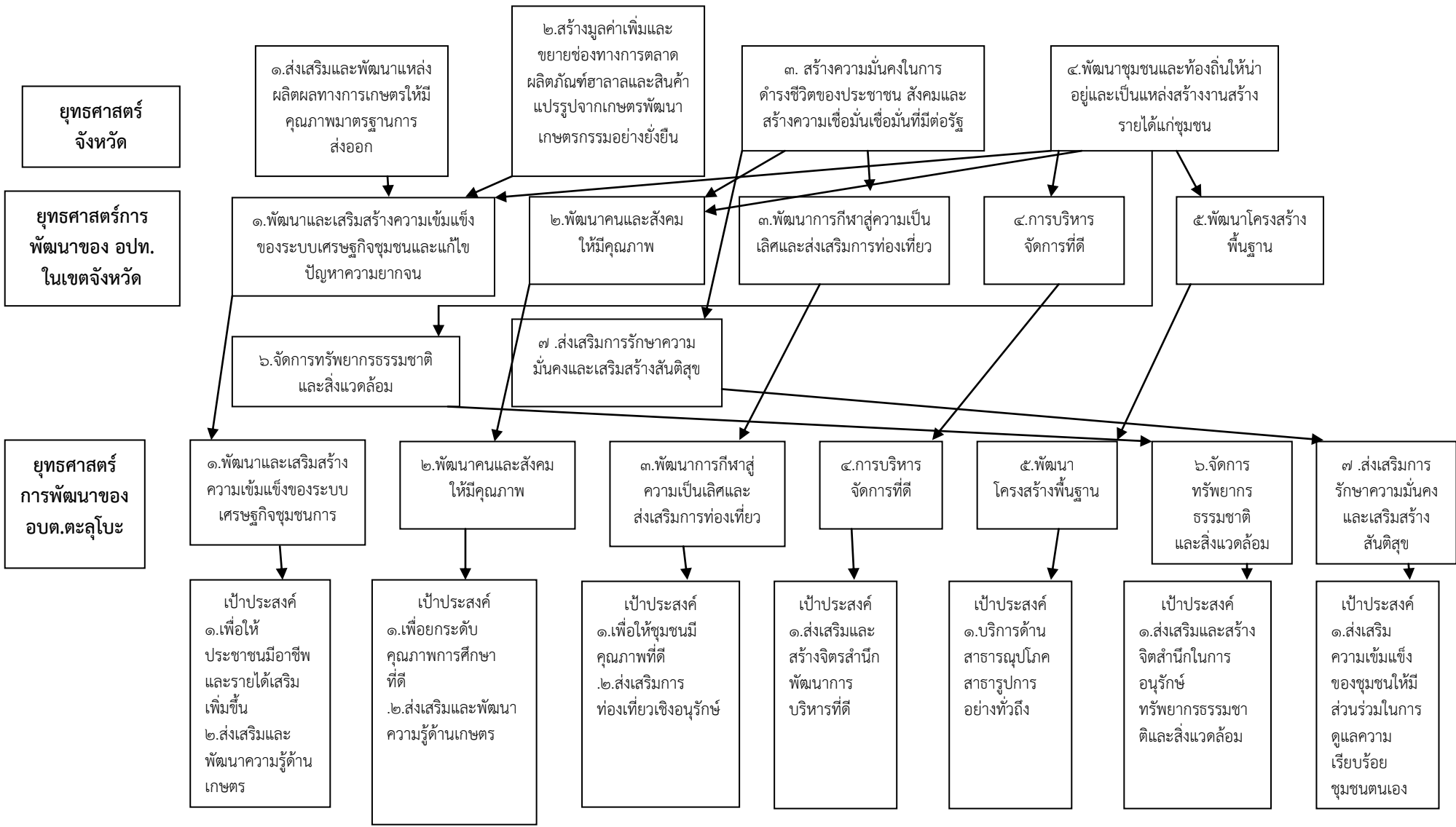
**๗. ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข**

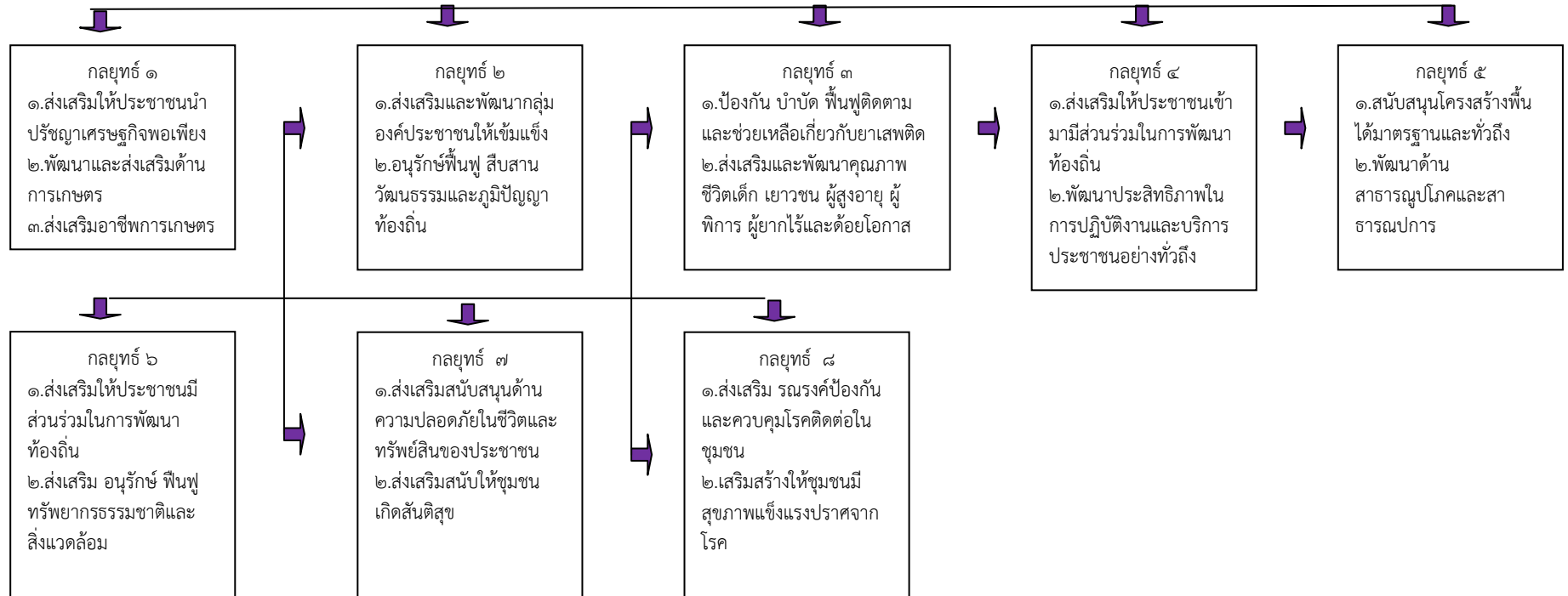
- ๗.๑ การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้
- ๗.๒ เกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้งทำให้ทรัพย์สินของประชาชนได้รับความเสียหาย
- ๗.๓ ไฟฟ้าส่องสว่างไม่ครอบคลุมและทั่วถึง
- ๗.๔ ปัญหาด้านยาเสพติด
- ๗.๕ ขาดการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยประชาชนมีส่วนร่วม  
ดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนตนเอง

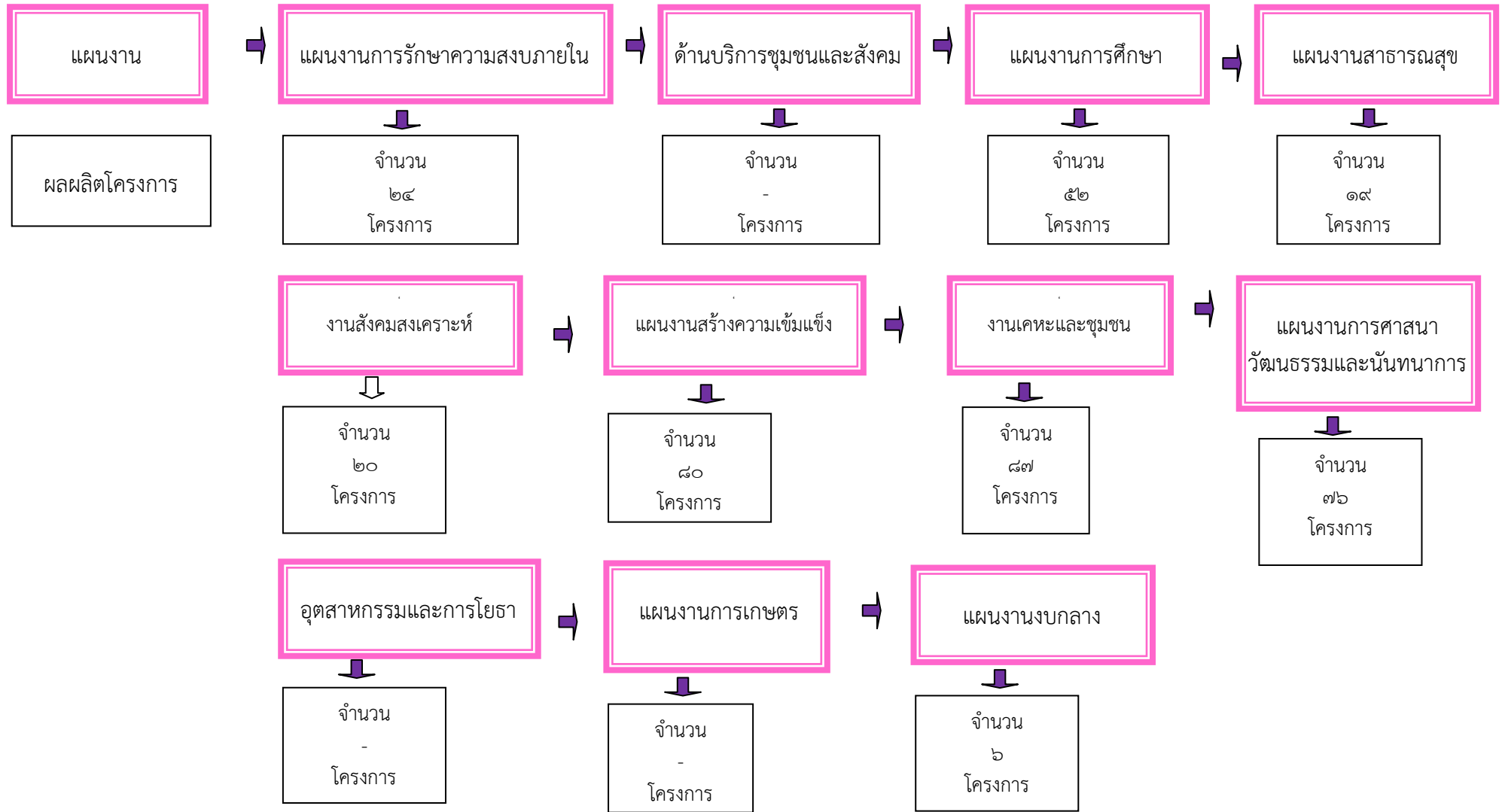
๓.๓. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม  
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลตะลุโบะ







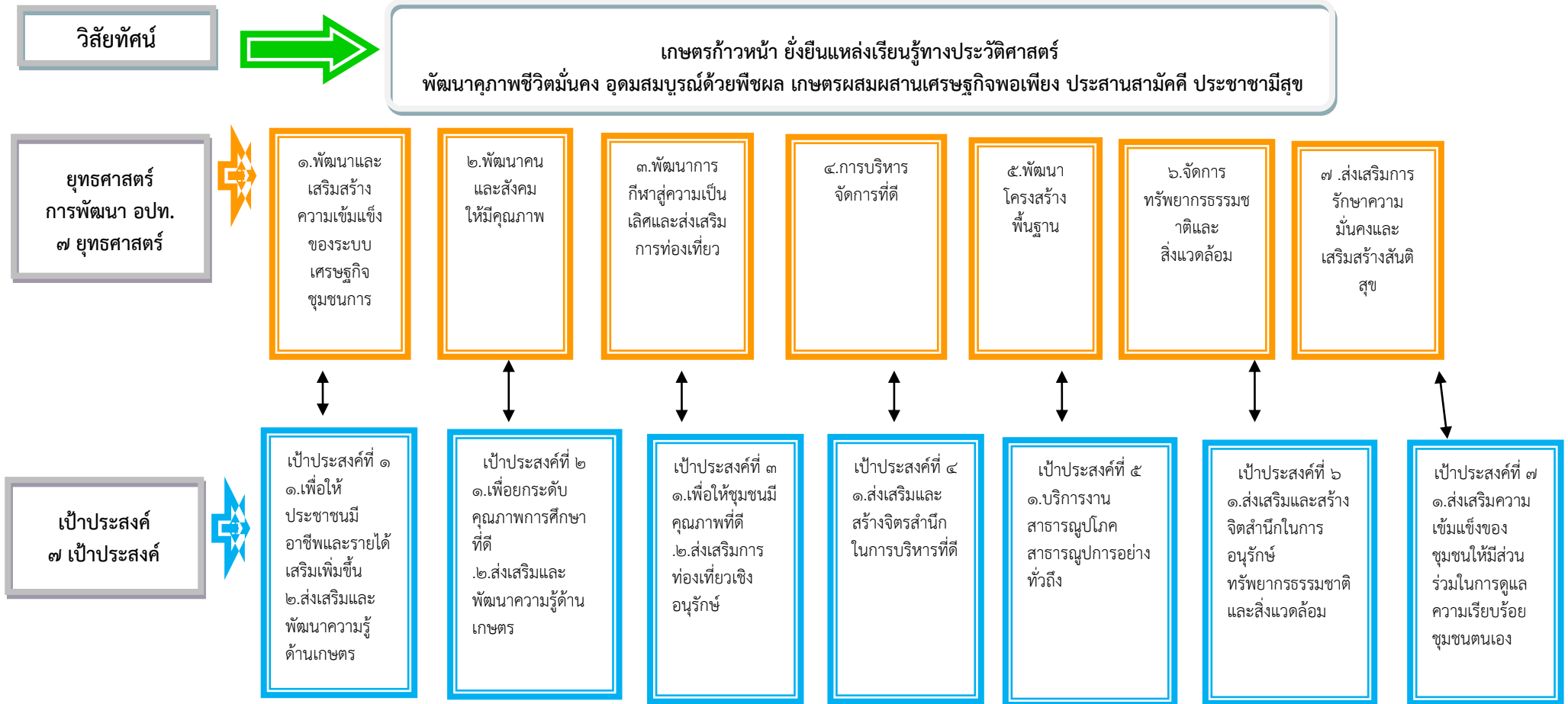




๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์ Strategy Map

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหาร  
ส่วนตำบลตะลุโบะ Strategy Map

แบบ ยท.๐๒



**กลยุทธ์  
๗ กลยุทธ์**



**กลยุทธ์ ๑**  
๑. ส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง  
๒. พัฒนาและส่งเสริมด้านการเกษตร  
๓. ส่งเสริมอาชีพการเกษตร

**กลยุทธ์ ๒**  
๑. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มองค์กรประชาชนให้เข้มแข็ง  
๒. อนุรักษ์ฟื้นฟู สืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

**กลยุทธ์ ๓**  
๑. ป้องกัน บำบัด ฟื้นฟู ติดตามและช่วยเหลือเกี่ยวกับยาเสพติด  
๒. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้และด้อยโอกาส

**กลยุทธ์ ๔**  
๑. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น  
๒. พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างทั่วถึง

**กลยุทธ์ ๕**  
๑. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและทั่วถึง  
๒. พัฒนาด้านสาธารณสุขโภชนาการและสาธารณสุขการ

**กลยุทธ์ ๖**  
๑. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น  
๒. ส่งเสริม อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

**กลยุทธ์ ๗**  
๑. ส่งเสริมสนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน  
๒. ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนเกิดสันติสุข

**แผนงาน**



**แผนงานบริหารงานทั่วไป**

**แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน**

**แผนงานการศึกษา**

**แผนงานสาธารณสุข**

**แผนงานเคหะและชุมชน**

**แผนงานการรักษาความสงบภายใน**

**แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ**

**แผนงานการเกษตร**

**แผนงานงบกลาง**

## รายละเอียดแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

## ๓.๕ รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ผลผลิต/โครงการ	ค่าประสงค์ (พ.ศ.)				ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	ป้องกัน บำบัดฟื้นฟู ติดตามและช่วยเหลือผู้เสี่ยง	ควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด	๑	๑	๑	๑	พัฒนาและเพิ่มขึ้นทุกปี	ป้องกัน บำบัดฟื้นฟู ติดตามช่วยเหลือผู้เสี่ยง/เสพติด	๑ โครงการ	สำนักปลัด	กองศึกษา
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	ชุมชนมีส่วนร่วมในการร่วมรักษ ฟื้นฟูประเพณี ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	๑.ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบทุกระดับให้มีคุณภาพ ๒.ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา ศาสนสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ	๒๓	๒๒	๑๒	๑๑	พัฒนาและเพิ่มขึ้นทุกปี	๑.ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มองค์กรประชาชนให้เข้มแข็ง ๒.อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๖๓ โครงการ	สำนักปลัด	สำนักปลัด
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ยากไร้และด้อยโอกาส	ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสและประชาชนทั่วไป	๖	๖	๖	๖	พัฒนาและเพิ่มขึ้นทุกปี	๑.ส่งเสริมให้ประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ๒พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างทั่วถึง	๒๔ โครงการ	กองศึกษา	สาธารณสุข

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ผลผลิตโครงการ	ค่าประสงค์ (พ.ศ.)				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิตผลทางการเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน	พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน	พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน	เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น	ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพ	๖	๖	๖	๖	พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อเนื่องทุกปี	สนับสนุนนำปรัชญาพอเพียงนำทางการดำรงชีวิต	๖ โครงการ	กองศึกษา	สำนักปลัด
สร้างมูลค่าเพิ่มและขยายทางการตลาดผลิตภัณฑ์ฮาลาลและสินค้าแปรรูปจากการเกษตร	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	๑.ยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ดีและพัฒนาความรู้ให้มีประสิทธิภาพขึ้น  ๒.ชุมชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม	๑.ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้มีคุณภาพ  ๒.ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาและศาสนพิธีต่าง ๆ	๒๓	๒๒	๑๒	๑๑	พัฒนาต่อเนื่องทุกปี	๑.สนับสนุนพัฒนากลุ่มประชาชนให้ทันสมัยปัจจุบัน  ๒.อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๖๓ โครงการ	กองศึกษา	สำนักปลัด
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ	ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกในการรณรงค์รักษาสุขภาพและอนามัย	ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	๓	๓	๓	๓	ดำเนินการทุกปี	ส่งเสริมสนับสนุนระบบป้องกันควบคุมโรคติดต่อในชุมชน	๑๒ โครงการ	สาธารณสุข	กองศึกษา

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ผลผลิตโครงการ	ค่าประสงค์ (พ.ศ.)				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว	พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว	ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการดูแลความเรียบร้อยชุมชน	โครงการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมออกกำลังกายและนันทนาการ	๗	๗	๗	๗	เพิ่มขึ้นทุกปี	ให้ชุมชนมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์	๒๘ โครงการ	กองสาธารณสุข	กองศึกษา
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่เป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน	พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว	พัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว	เพื่อให้ชุมชนมีคุณภาพที่ดี และส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑.โครงการปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่น่าสนใจ ๒.โครงการแข่งขันกีฬา	๑ ๑	๑ ๑	๑ ๑	๑ ๑	พัฒนาทุกปี	๑. ส่งเสริมสนับสนุน อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงและสมบูรณ์ ๒.พัฒนากีฬาให้สู่ระดับที่สูงขึ้น	๕ โครงการ	กองศึกษา	สำนักปลัด
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	ด้านบริหารจัดการที่ดี	ด้านบริหารจัดการที่ดี	ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีจิตบริการ สาธารณให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และทันสมัย	๑.โครงการส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิภาพสวัสดิการ ของบุคลากร ๒.โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเจ้าหน้าที่	๔ ๔	๔ ๔	๔ ๔	๔ ๔	พัฒนาการทุกปี	ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาการให้บริการอย่างถึง	๑๖ โครงการ	ทุกส่วน	ทุกส่วน



ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิตโครงการ	ค่าประสงค์ (พ.ศ.)				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	ด้านการจัดการที่ดี	ด้านการจัดการที่ดี	ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกและพัฒนาการให้บริการเป็นเลิศและที่ดี	โครงการพัฒนาปรับปรุง จัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน	๖	๖	๖	๖	พัฒนาทุกปี	สนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ดี	๒๔ โครงการ	สำนักปลัด	ทุกส่วน
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	ด้านการจัดการที่ดี	ด้านการจัดการที่ดี	ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกการบริการที่ดี	โครงการพัฒนาศักยภาพและระบบการบริหารจัดการที่ดี	๔	๓	๓	๔	ต่อเนื่องทุกปี	สนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมการพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ดี	๑๔ โครงการ	สำนักปลัด	ทุกส่วน
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	ด้านการจัดการที่ดี	ด้านการจัดการที่ดี	ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกการบริการที่ดี	โครงการพัฒนาระบบสื่อสาราประชาสัมพันธ์ การเดินขององค์กร	๓	๓	๓	๓	ต่อเนื่องทุกปี	สนับสนุนให้การพัฒนาประสิทธิภาพด้านสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึง	๑๒ โครงการ	ทุกส่วน	ทุกส่วน

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิตโครงการ	ค่าประสงค์ (พ.ศ.)				ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	บริการด้านสาธารณสุข สาธารณูปโภค สาธารณูปการ อย่างทั่วถึง	โครงการก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุงบำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อนทางระบายน้ำ	๔๖	๓๘๖	๙	๒๘	เพิ่มขึ้นทุกปี	สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและทั่วถึงและพัฒนาด้านสาธารณสุขและสาธารณูปการ	๑๒๑ โครงการ	กองช่าง	
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	บริการด้านสาธารณสุข สาธารณูปโภค สาธารณูปการ อย่างทั่วถึง	โครงการพัฒนาปรับปรุง ระบบ และการขนส่ง	๓	๓	๓	๓	พัฒนาเพิ่มขึ้นทุกปี	สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานและทั่วถึงและพัฒนาด้านสาธารณสุขและสาธารณูปการ	๑๒ โครงการ	กองช่าง	
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน	บริการด้านสาธารณสุข สาธารณูปโภค สาธารณูปการ อย่างทั่วถึง	โครงการก่อสร้างปรับปรุงแหล่งน้ำ อุบโภค บริโภค	๖	๖	๖	๖	ต่อเนื่องทุกปี	๑.ส่งเสริมให้ประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจ ๒.ส่งเสริมด้านการเกษตรและสนับสนุนอาชีพ	๒๔ โครงการ	สำนักปลัด/ กองศึกษา	กองช่าง
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแหล่งสร้างรายได้แก่ชุมชน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	โครงการ ปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชนและเมือง	๓	๔	๔	๔	พัฒนาต่อเนื่อง	ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๕ โครงการ	สำนักปลัด/ สาธารณสุข	กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท. เขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิตโครงการ	ค่าประสงค์ (พ.ศ.)				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแห่งสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	โครงการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ	๔	๒	๒	๓	พัฒนาเพิ่มขึ้นทุกปี	ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนให้มีส่วนร่วมในการดูแลความเรียบร้อยชุมชนตนเอง	๑๑ โครงการ	สำนักปลัด/ สาธารณสุข	กองช่าง
พัฒนาชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่และเป็นแห่งสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน	สนับสนุนและส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและมีส่วนร่วมในการดูแลความเรียบร้อยชุมชนตนเอง	โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและมีส่วนร่วมรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดสันติสุข	๕	๕	๕	๕	พัฒนาเพิ่มขึ้นทุกปี	ส่งเสริมสนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่งเสริมให้ชุมชนเกิดสันติสุข	๑๒ โครงการ	กองช่าง	
สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชนและเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐ	สนับสนุนและส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	ความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข	ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและมีส่วนร่วมในการดูแลความเรียบร้อยชุมชนตนเอง	โครงการสนับสนุนขีดความสามารถและเพิ่มศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๒	๓	๔	๔	ต่อเนื่องทุกปี	ส่งเสริมสนับสนุนด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้เกิดสันติสุข	๑๓ โครงการ	สำนักปลัด/ กองศึกษา	กองช่าง